



HAKİKAT'te Bu Ay:

[TAKDİM](#)

[BAŞYAZI](#)

"Hacc'a Gidip Gelmeye Gücü Yeten Herkesin Kâbe'yi Ziyaret Etmesi, Allah'ın İnsanlar Üzerinde Bir Hakkıdır." (Âl-i İmrân: 97)

"İnsanları Hacc'a Çağır, Yürüyerek ve Uzak Yollardan Gelen Bineklere Binerek Sana Gelsinler." (Hacc: 27)

"Ey insanlar! Allah Size Hacc'ı Farz Kılmıştır. O Halde Hacc İbadetini Yerine Getiriniz." (Hadis-i Şerif)

"Hacc Ediniz. Zâhirdeki Kirleri Su İzâle Ettiği Gibi, Günahları Dahi Hacc-ı Şerif İmhâ Eder." (Hadis-i Şerif)

[İslâm'ın Temel Esaslarından Biri: HACC](#)

[Hacc'ın Farz Oluşu](#)

[Hadis-i Şerif'ler](#)

[Kâbe-i Muazzama](#)

[HACC'IN ŞARTLARI](#)

[Hacc'ın Farz Olmasının Şartları](#)

[Hacc'ın Edâsının \(Yerine Getirilmesinin\) Şartları](#)

[Hacc'ın Sıhhatinin \(Geçerli Olmasının\) Şartları](#)

[Hacc'ın Rükünleri](#)

[HACC'IN VÂCİPLERİ](#)

[HACC'IN SÜNNETLERİ](#)

[MEDİNE-İ MÜNEVVERE'Yİ ZİYARET](#)

["Rabb'in İçin Namaz Kıl, Kurban Kes!" \(Kevser: 2\)](#)

[Zilhicce](#)

[KURBAN](#)
[İbrahim Aleyhisselâm'dan Ulvî Bir Hâtıra](#)
[Kurbanın Şartları](#)
[Kurbanın Sahih Olmasının Hükümü](#)
[Mühim Bir Husus](#)
[Kurban Kesilecek Hayvanlar](#)
[Kurban Olmaya Engel Olan Özürler](#)
[Kurbana Engel Olmayan Özürler](#)
[Kurban Kesmenin Vakti](#)
[Kurbanın Kesilmesi](#)
[Kurbanın Eti ve Derisi](#)
[Kurban Hakkında Hükümler](#)
[Akîka Kurbanı](#)
[Adak Kurbanı](#)

[HAYVAN KESİMİ](#)

/ İsmail Yavuz

BELED SÛRE-İ ŞERİF'İNİN TEFSİRİ (2)

[Sarp Geçit](#)

HAZRET-İ MUHAMMED ALEYHİSSELÂM



["Yahudiler" \(2\)](#)

"Nefislerini ne kötü şeye değişip sattılar! Allah'ın, kullarından dilediğine lütfundan (kitap) indirmesine hased ederek Allah'ın indirdiğini inkâr ettiler ve bu sebeple gazap üstüne gazaba uğradılar. Küfredenlere kahredici bir azap vardır." (Bakara: 90)

EVLİYÂ-İ KİRAM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları (105)

[Karabaş Velî -kuddise sırruh- \(4\)](#)



Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (40)



[Hallâc-ı Mansûr -Kuddise Sırruh-](#)

Bu ifşaatları açmaya kendimi lâıyk bile görmüyorum, çoğunu onun için açmıyorum. Açık amma kapalı. Zâhirini anlıyorsunuz, orada kalıyorsunuz; aslını bilmeniz mümkün değil!.. Çünkü O'nu bilmen için de o olman lâzım, o için Hakkâ'l-yakîn'i olman lâzım...

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

["Veliler de Üç Kısımdır" \(2\)](#)

"Eğer bilmiyorsanız dini müşküllerinizi ehl-i zikirden sual ediniz." (Nahl: 43 - Enbiyâ: 7)



İSLÂM İLMİHALİ



[Kıyamet Alâmetleriyle İlgili Hadis-i Şerif'ler](#)

"Kıyametin kopmasına bir gün bile kalsa, Allah-u Teâlâ o günü uzatarak benim soyumdan bir kişi gönderecektir. Adı adımın, babasının adı babamın adının aynısı olacak, zulüm ve zorbalık altında inleyen veryüzünü huzur ve adâletle dolduracaktır." (Ebu Dâvud - Tirmizî)

GÜNDEM

[Amerika'da İktidar Değişti, Zihniyet Değişmedi](#) / Uğur Kara

Obama'nın kritik görevler için açıkladığı isimler Bush devrinden daha tehlikeli günler yaşanabileceğinin işaretlerini veriyor. Tehlikeli yeni bir devir başlıyor. Yeni yönetimin yöntemi farklı ancak zihniyeti daha tehlikeli. Zulmü Obama maskesinin arkasına saklamaya çalışacaklar.

TARİHTEN SAYFALAR



[Osmanlı Padişahları'nın "Haksız Vergi" Konusundaki Hassasiyeti](#) / Hakan Yılmaz

Onlar kendilerine emânet bildikleri halkın malına ve metâ'ına haksız yere el uzatmak, sudan bahânelerle elinden kapmaya ve çarpmaya kalkışmak şöyle dursun; devlet tarafından verilen herhangi bir hakkın geri alınmaması, lâıyk-ı veçhile korunması yönünde azâmî gayret sarfetmişler, bu hususta alınması gereken her türlü tedbiri hakkıyla almaya özen göstermişlerdi.

[Muhtelif Mevzularda Mühim Hadis-i Şerif'ler](#)

"Abdest (sırasın)da vesvese veren bir şeytan vardır. Adı da 'el-Velehân'dır. Öyleyse suyun vesvesesinden kaçın." (Tirmizî)

EĞİTİM

[Çocuklarımızın "Kendi Yeteneklerini" Tanımlarına Yardımcı Olalım!](#) Canan Büşra Kara

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Hacc'ın farziyeti Kitap, Sünnet ve İcmâ ile sabittir. İnkâr eden dinden çıkar.

Hacc'ın farz olduğuna dair Kur'an-ı kerim'de Âyet-i kerime'ler ve bunları tefsir eden Hadis-i şerif'ler vardır.

Allah-u Teâlâ Beytullah'ın bânisi olan İbrahim Aleyhisselâm'a, insanları orayı hacetmek üzere çağırmasını ve bu mübarek evin ziyareti için dâvet etmesini emir buyurmuştu:

"İnsanları Hacc'a çağır, yürüyerek ve uzak yollardan gelen bineklere binerek sana gelsinler." (Hacc: 27)

Böyle bir fedâkârlıkta bulunarak büyük büyük sevaplar kazansınlar.

İbrahim Halilullah'ın gününden beri bu ilâhi vaad gerçekleşmiş, kıyamete kadar da gerçekleşmeye devam edecektir.

"Tâ ki kendilerine âit bir takım faydaları yakînen görsünler." (Hacc: 28)

Hacc'ın hikmetleri olan bu menfaatler hem dünya hem de âhiretle ilgilidir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde; **"Kelime-i şehâdet, namaz, oruç, zekât"** yanında **"Hacc"**ı, İslâm'ın temellerinden biri olarak vasıflandırmış, böylece Hacc ibadeti İslâm'ın şartlarından biri olmuştur.

Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ey insanlar! Allah size Hacc'ı farz kılmıştır. O halde Hacc ibadetini yerine getiriniz." (Müslim)

Bu ulvî ibadet, ruhlara inşirah verdiği gibi; müslümanlar tarafından en mübarek olan bir beldeyi ziyarete vesile olur. Nâil oldukları sıhhatin ve servetin şükrünü edâ etmiş olurlar.

Aynı zamanda dünyanın dört bir tarafından gelen müslümanlar bir arada ibadet yaparak, aralarındaki birlik ve beraberlik canlı bir şekilde tecelli etmiş bulunur.

Hüccâcın, müşahede ettiği faydalar saymakla bitmez.

•

Kurban, Allah-u Teâlâ'ya yaklaşmak niyeti ile belli günlerde kesilen hayvana verilen addır.

Kurban kesmek hicretin ikinci yılında meşru kılınmıştır. Kitap, Sünnet ve İcmâ ile sabittir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Rabb'in için namaz kıl, kurban kes!" buyuruyor. (Kevser: 2)

Namaz kılmakla beraber, kurban da kes. Her ikisinin de şöhret için değil, Allah için halis niyetle yapılması gerekmektedir.

"Allah'ın onlara rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde kurban ederken, O'nun adını ansınlar." (Hacc: 28)

Belli günler kurban kesme günleridir. **"Bismillâhi Allah-u Ekber"** diyerek kurbanı Allah için kesmek gerekir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Hiçbir kul kurban günü, Allah katında kan akıtmaktan daha sevimli bir iş yapamaz. Zira kesilen hayvan, kıyamet günü boynuzları ile, kıllarıyla, tırnaklarıyla gelecektir. Hayvanın kanı yere düşmezden önce, Allah katında yüce bir mertebeye ulaşır. Öyle ise onu gönül hoşluğu ile ifâ edin." (Tirmizî)

Mühim olan sadece kan akıtmak veya et yemek değil, Allah-u Teâlâ'nın rızâsını kazanmak için kan akıtmaktır. O'na ulaşan sizin O'na itaat ve teslimiyetinizdeki, emirlerini yerine getirmenizdeki takvânıdır. Zira ameller ancak takvâ ve ihlâs ölçüleriyle makbuldür. Kurban kesenler ancak niyet, ihlâs ve takvânın şartlarına riâyet ederek Rabb'lerini râzı edebilirler.

"Sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı tekbir edesiniz diye, O bunları size musahhar kıldı." (Hacc: 37)

Bu minval üzere; bu ay içerisinde idrak edeceğimiz mübarek **"Kurban Bayramı"**nızı tebrik eder, Cenâb-ı Hakk'tan hayırlara vesile olmasını niyaz ederiz.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Hacc'a Gidip Gelmeye Gücü Yeten Herkesin Kâbe'yi Ziyaret Etmesi, Allah'ın İnsanlar Üzerinde Bir Hakkıdır." (Âl-i İmrân: 97)

"İnsanları Hacc'a Çağır, Yürüyerek ve Uzak Yollardan Gelen Bineklere Binerek Sana Gelsinler." (Hacc: 27)

"Ey insanlar! Allah Size Hacc'ı Farz Kılmıştır. O Halde Hacc İbadetini Yerine Getiriniz." (Hadis-i Şerif)

"Hacc Ediniz. Zâhirdeki Kirleri Su İzâle Ettiği Gibi, Günahları Dahî Hacc-ı Şerif İmhâ Eder." (Hadis-i Şerif)

İslâm'ın Temel Esaslarından Biri: HACC

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:
"Ümmetimin âlimleri benî İsrail'in peygamberleri gibidir." (K. Hafâ)

Allah-u Teâlâ Kâbe-i muazzama'nın ulviyetini beyan etmek üzere Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurur:

"Şüphesiz ki insanlar için ilk kurulan Beyt, Mekke'deki mübarek ve âlemlere hidayet kaynağı olan Kâbe'dir." (Âl-i İmrân: 96)

Kâbe-i muazzama'nın faziletli kılınmasının sırrı; kalpleri cezbetmesi, gönüllerin onu sevmesi, onu görmeyi arzu etmesi hususunda açıkça görülür. Müminler dünyanın dört bir yanından onu ziyarete gelirler, fakat ziyarete doyamazlar. Ne kadar fazla ziyaret etseler, o nispette arzuları artar.

Kendisini Hacc ve Umre yaparak ziyaret edenler için hayır ve bereketi çoktur. Yeryüzündekilerin kıblesi olduğundan dolayı, onlar için hidayet ve nûr kaynağıdır. Meleklerin semâdaki tavaf ettikleri yer Beyt-i Mâmur olduğu gibi, insanların yeryüzünde tavaf ettikleri yer de Kâbe-i muazzama'dır.

Hacc'ın Farz Oluşu:

İslâm'ın beş temel esasından birisini teşkil eden Hacc farzası ömrün ibadeti, dinin tamamıdır. Din kemâlini onda bulur.

Hacc, Mekke-i mükerreme'de bulunan Kâbe'yi ve onun civarındaki mübarek yerleri, kendine mahsus zaman içinde ve tayin edilen şekilde ziyaret etmektir.

Hacc'ın farziyeti Kitap, Sünnet ve İcmâ ile sabittir. İnkâr eden dinden çıkar.

Hacc'ın farz olduğuna dair Kur'an-ı kerim'de Âyet-i kerime'ler ve bunları tefsir eden Hadis-i şerif'ler vardır.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

"Hacc'a gidip gelmeye gücü yeten herkesin Kâbe'yi ziyaret etmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır." (Âl-i İmrân: 97)

Allah-u Teâlâ bu hakkı, oraya gidebilmeye gücü olanlara yüklemiştir. Hiç kimseye gücü üstünde bir yük yüklemez.

"Kim inkâr ederse, şüphesiz ki Allah âlemlerden müstağnîdir." (Âl-i İmrân: 97)

Bu muhkem farzı terketmenin büyük bir günah olduğunu açıklamak için Allah-u Teâlâ onu küfür lâfzıyla ifade etmiştir.

Allah-u Teâlâ hiç kimsenin ibadet ve taatına muhtaç değildir. Bu gibi ibadetleri kullarına emretmesi, onların maddi ve mânevî menfaatleri içindir.

•

Allah-u Teâlâ Beytullah'ın bânisi olan İbrahim Aleyhisselâm'a, insanları orayı haccetmek üzere çağırmasını ve bu mübarek evin ziyareti için dâvet etmesini emir buyurmuştu:

"İnsanları Hacc'a çağır, yürüyerek ve uzak yollardan gelen bineklere binerek sana gelsinler." (Hacc: 27)

Böyle bir fedâkârlıkta bulunarak büyük büyük sevaplar kazansınlar.

İbrahim Halilullah'ın gününden beri bu ilâhi vaad gerçekleşmiş, kıyamete kadar da gerçekleşmeye devam edecektir.

"Tâ ki kendilerine âit bir takım faydaları yakînen görsünler." (Hacc: 28)

Hacc'ın hikmetleri olan bu menfaatler hem dünya hem de âhiretle ilgilidir.

Bu ulvî ibadet, ruhlara inşirah verdiği gibi; müslümanlar tarafından en mübarek olan bir beldeyi ziyarete vesile olur. Nâil oldukları sıhhatin ve servetin şükürünü edâ etmiş olurlar.

Aynı zamanda dünyanın dört bir tarafından gelen müslümanlar bir arada ibadet yaparak, aralarındaki birlik ve beraberlik canlı bir şekilde tecelli etmiş bulunur.

Hüccâcın, müşahede ettiği faydalar saymakla bitmez.

"Allah'ın onlara rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde kurban ederken, O'nun adını ansınlar." (Hacc: 28)

Belli günler kurban kesme günleridir. **"Bismillâhi Allah-u Ekber"** diyerek kurbanı Allah için kesmek gerekir.

"Siz de bunlardan yiyecek, hem de yoksula fakire yedirin." (Hacc: 28)

Bu bir vecibedir.

"Sonra kirlerini gidersinler." (Hacc: 29)

Bu da Hacc ibadetini yerine getirdikten sonra traş olarak, saçlarını kısaltarak, tırnaklarını keserek, bıyığını ve sakalanı düzelterek olur.

"Adaklarını yerine getirsinler." (Hacc: 29)

Allah-u Teâlâ'ya itaat maksadıyla adadıklarını kessinler, Hacc esnasında yapmayı adadıkları işleri yapsınlar.

"Ve Beyt-i atik'i tavaf etsinler." (Hacc: 29)

Hacc'ın rüknü olan ziyaret tavafını yapsınlar. Bu ziyaret tavafı ile artık ihramdan çıkmış olur.

Hadis-i Şerif'ler:

Hacc'ın İslâm'ın rükünlerinden, esaslarından ve kaidelerinden bir tanesi olduğuna dair bir çok Hadis-i şerif'ler vardır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde; "**Kelime-i şehâdet, namaz, oruç, zekât**" yanında "**Hacc**", İslâm'ın temellerinden biri olarak vasıflandırmış, böylece Hacc ibadeti İslâm'ın şartlarından biri olmuştur.

Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ey insanlar! Allah size Hacc'ı farz kılmıştır. O halde Hacc ibadetini yerine getiriniz." (Müslim)

Akra' bin Hâbis -radiyallahu anh- "*Hacc her sene midir? Ömürde bir kere midir?*" diye sorduğunda:

"Bir keredir, fazla yapan nafil olarak yapmış olur." diye cevap verdi. (Ebu Dâvud: 1721)

Diğer Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyurmuştur:

"Hacc ediniz. Zâhirdeki kirleri su izâle ettiği gibi, günahları dahi Hacc-ı şerif imhâ eder."
(Camîu's-sağîr)

Bu ise Allah-u Teâlâ'nın kulları için lütuf buyurduğu büyük nimetlerinden birisidir.

"Şer'i şerîf'e uygun olan Hacc, cihaddan sayılmıştır." (Buhârî)

Hacc da cihad gibi meşakkat ve zahmet yönü ağır basan bir ibadettir.

"Helâl para ile riyâsız ve Allah'ın rızâsı için Hacc edip, kötü söz, kötü iş yapmadan dönenlerin büyük küçük günahları affolur. Anadan doğmuş gibi günahsız döner." (Buhârî. Tecdîd-i sarîh: 756)

Sırf rızâ-i Bâri için yapılan bir Hacc ibâdeti, imanın daha önceki küfür halini tamamen sildiği gibi, geçmişte işlenmiş olan bütün günahlara kefarettir. Kişi anasından doğduğu günkü gibi tertemiz bir halde evine döner.

"Mebrur bir Hacc'ın mükâfatı ancak cennettir." (Buhârî. Tecdîd-i sarîh: 844)

Çünkü cennet ve ondaki nimetler bahâ ile değil, bahâne ile kazanılır.

Kâbe-i Muazzama:

Kâbe-i muazzama, Mekke-i mükerrreme şehrinde Mescid-i haram denilen câmi-i şerif'in ortasında, yaklaşık 13 metre yüksekliğinde 12 metre boyunda ve 11 metre genişliğinde taştan yapılmış dört köşe bir binadır.

Doğudaki köşesine "**Rükn-i Şarkî**" veya Hacer-i Esved bu köşede bulunduğu için "**Rükn-i Hacer-i Esved**", güney köşesi Yemen tarafına isabet ettiği için "**Rükn-i Yemânî**", batı köşesi Şam tarafına isabet ettiği için "**Rükn-i Şâmî**", kuzey köşesi Irak tarafına isabet ettiği için "**Rükn-i Irâkî**" denir.

Kâbe-i muazzama'nın Rükn-i Irâkî ile Rükn-i Şâmî arasının karşısında zeminden bir metre kadar yüksek, bir buçuk metre kalınlığında yarım daire şeklinde bir duvar vardır ki, bu duvara "**Hatîm**", bu duvar ile Beytullah arasındaki boşluğa ise "**Hicr**" denir. Hicr (Hicr-i İsmail)'de İsmail Aleyhisselâm ile annesi Hazret-i Hacer Validemiz medfun bulunmaktadır.

Hicr'de namaz kılınır, duâ edilir, fakat kible olarak buraya karşı namaz kılınmaz.

Rükn-i Hacer-i Esved ile Rükn-i Irâkî arasında zeminden iki metre yükseklikte Kâbe-i muazzama'nın kapısı vardır. Bu duvarın Rükn-i Hacer-i Esved ile kapı arasında kalan kısmına "**Mültezem**" denir. Makam-ı İbrahim ile zezem kuyusu da Kâbe-i muazzama'nın bu cihetinde bulunurlar.

Kâbe-i muazzama'nın iç duvarları ve yeri renkli mermerle kaplıdır. Rükn-i Irâkî hizasında tavana çıkmaya yarayan yirmi yedi basamaklı bir merdiven vardır. Tavanı tutmaya yarayan yuvarlak üç adet sütun bulunmaktadır. Tavanda altın ve gümüş kandiller asılıdır.

Kanuni Sultan Süleyman tarafından tavanı onarılan Kâbe'nin I. Ahmed döneminde de beşinci onarımını görmüştür. IV. Murad döneminde meydana gelen sel baskını nedeniyle üç cephesi yıkılmış olup yine aynı padişah tarafından onarılmıştır.

•

Allah-u Teâlâ Kâbe-i muazzama'yı ve Beyt-i haram'ı insanların dini hususlarında ayakta durabilmek, dünya ve ahiretlerinde maksatlarına uygun hareket edebilmek için yaratmıştır.

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah Kâbe'yi, Beyt-i haram'ı insanlar için bir nizam kıldı." (Mâide: 97)

İnsanlar Hacc'larını, Umre'lerini orada gerçekleştirirler, din ve dünyaları bununla ayaktadır. Korkan oraya sığınır, güçsüz orada emniyet bulur. Namaz kılanlar oraya yönelir.

"Kezâ o haram ayı da, kurbanı da, boynu bağlı kurbanlıkları da insanlar için bir mizan kıldı." (Mâide: 97)

Bu haram ay Zilhicce'dir, çünkü diğer bütün aylar arasında onun özelliği, Hacc mevsiminin bu ayda olmasıdır.

Aynı zamanda Harem'e gönderilen kurbanlık hayvanları, hem kendilerinin hem de sahiplerinin emniyet içinde olmaları için sebep kılmıştır.

"Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini ve Allah'ın gerçekten her şeyi bilici olduğunu bilmeniz içindir." (Mâide: 97)

İnsan hayatının böyle intizamlı bir düzenle ayakta durması, Allah-u Teâlâ'nın hikmetine ve hudutsuz ilmüne delildir.

•

Allah-u Teâlâ Mekke-i mükerreme'nin şerefini artırmak ve ona verilen önemi belirtmek için Zât-ı akdes'ine izafe etmiştir.

Bu şerefi O verdiği için, hiç kimsenin kaldırması ve o şerefi gidermesi mümkün değildir.

Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"(Resul'üm! De ki:) Ben bizzat kendisinin haram kıldığı bu şehrin Rabb'ine ibadet etmekle emrolundum. Her şey O'na âittir." (Neml: 91)

Çünkü bu şehirde Allah-u Teâlâ'nın Beyt-i muazzam'ı vardır. Burada kan dökülmez, hiç kimseye zulmedilmez, av avlanmaz, yaş bitkiler koparılmaz.

"Ve ben müslümanlardan olmakla, Kur'an okumakla emrolundum." (Neml: 91-92)

•

Allah-u Teâlâ Kâbe-i muazzama'nın ulviyetini beyan etmek üzere Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurur:

"Şüphesiz ki insanlar için ilk kurulan Beyt, Mekke'deki mübarek ve âlemlere hidayet kaynağı olan Kâbe'dir." (Âl-i İmrân: 96)

Kâbe-i muazzama'nın faziletli kılınmasının sırrı; kalpleri cezbetmesi, gönüllerin onu sevmesi, onu görmeyi arzu etmesi hususunda açıkça görülür. Müminler dünyanın dört bir yanından onu ziyarete gelirler, fakat ziyarete doyamazlar. Ne kadar fazla ziyaret etseler, o nispette arzuları artar.

Kendisini Hacc ve Umre yaparak ziyaret edenler için hayır ve bereketi çoktur. Yeryüzündekilerin kiblesi olduğundan dolayı, onlar için hidayet ve nûr kaynağıdır.

Meleklerin semâdaki tavaf ettikleri yer Beyt-i Mâmur olduğu gibi, insanların yeryüzünde tavaf ettikleri yer de Kâbe-i muazzama'dır.

"Onda apaçık âlâmetler ve İbrahim'in makamı vardır." (Âl-i İmrân: 97)

Bu makam, Beytullah'ı bina ederken İbrahim Aleyhisselâm'ın üzerinde durduğu ve ayaklarının iz bıraktığı taştır. Bu, bir çok alâmetin yerine geçebilecek kadar büyük bir alâmettir. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın kudretine, İbrahim Aleyhisselâm'ın nübüvvetine kuvvetli bir şekilde delâlet etmektedir. Çünkü mübarek ayakları oldukça sert bir taşa iz bırakmıştır.

"Kim oraya girse güvenlik içinde olur." (Âl-i İmrân: 97)

İşte bu da, oranın şerefini gösteren bir başka alâmettir. Oraya giren kimse emniyet içinde demektir, orada buldukça kendisine zulüm yapılmaz. Yeryüzünde böyle bir yer yoktur. İbrahim Aleyhisselâm'dan beri bu böyledir.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Kâbe'yi insanlar için bir toplanma yeri ve emniyet mahalli kılmıştık." (Bakara: 125)

İnsanlar onu ziyaret etsinler, sevap kazansınlar, ona sığınanlar saldırılardan emin olsunlar.

Oraya gidip ibadette bulunanlar için çok büyük sevaplar vardır.

•

Ebu Zer -radiyallahu anh-den rivayete göre şöyle demiştir:

Bir kere ben *"Yâ Resulellah! Yeryüzünde ilk önce hangi mescid kuruldu?"* diye sordum. **"Mescid-i haram (Kâbe)"** buyurdu. *"Sonra hangisi?"* dedim. **"Mescid-i aksâ"** buyurdu. *"Bu iki mescidin kuruluşu arasında ne kadar zaman geçmiştir?"* diye sordum. **"Kırk sene."** buyurdu. Sonra bana şöyle söyledi: **"Namaz vakti girdikten sonra nerede yetişersen namazı orada kıl, zira faziletli namaz vakti içinde kılınandır."** (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1382)

•

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz *"Yâ Resulellah! İsmail Aleyhisselâm'ın duvarı Kâbe'den mi?"* diye sorduğunda Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Evet!"** buyurdular. *"Kureys için ne mâni vardı ki duvarı Kâbe'ye dahil etmediler?"* diye tekrar sorunca şöyle buyurdular:

"Kavminin harcı az idi, dar tuttular. Sonra İsmail Aleyhisselâm'ın temellerini başka bir duvarla çevirdiler. İstediklerini Kâbe'ye koymak, istemediklerini koymamak için böyle yaptılar. Eğer kavmin Kureyş, câhiliyet devrine yakın olmasaydı, Kâbe'yi İsmâil'in temeli üzerine yeniden yapardım. Fakat böyle yapıldığında kavminin yüreklerine inkâr geleceğinden endişe ederim." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 783)

Yine Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayete göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Yâ Âişe! Kavmin câhiliyet devrine yakın olmamış olsaydı, Kâbe'nin yıkılıp yeniden Kureyş'in dışarıda bıraktığı (İsmail'in) temellerini de içine alacak şekilde yapılmasını emreder, doğuya batıya olmak üzere birer kapı koydurur, İbrahim Aleyhisselâm'ın esasına ulaştırırdım." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 784)

Abdullah bin Zübeyr -radiyallahu anh- bu Hadis-i şerif'e dayanarak, İslâm artık yerleşti diye Kâbe-i muazzama'yı ilk temeli üzerine yapmıştı. Zâlim Haccac orayı alınca yıkıp Kureyş'inki gibi yaptı. Abbasi halifesi Harun Reşid, onu da yıkıp Hazret-i İsmail'in temeli üzerine yapmak için İmam Mâlik'ten fetva istedi. O, bu iş oyuncak olmasın diye vermedi.

Kâbe-i muazzama on defa yapılmıştır: Melekler, Hazret-i Âdem Aleyhisselâm, Hazret-i Âdem Aleyhisselâm'ın oğulları, İbrahim Aleyhisselâm, Amâlikalılar, Cürhümlüler, Kuslular, Kureyş, Abdullah bin Zübeyr -radiyallahu anh-, Haccac.

•

Kâbe-i muazzama'nın yapılışı hakkında haber veren Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde geleceği hakkında da haber vermiştir:

"Ye'cüc ve Me'cüc'ten sonra Kâbe'de Hacc ve Umre yapılacaktır." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 789)

"Kâbe'yi, ince bacaklı Habeşlilerden biri yıkacak." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 787)

HACC'IN ŞARTLARI

Hacc'ın Farz Olmasının Şartları:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Resul'üm! Sana hilâl halini alan ayları soruyorlar. De ki: 'O, insanların faydasına ve bir de Hacc için birer vakit ölçüleridir.'" (Bakara: 189)

- Müslüman olmak,
- Akıllı olmak,
- Büluğ çağında olmak,
- Hür olmak,
- Azık ve binit sağlamaya gücü yetmek,

- Hacc'ın farz olduğunu bilmek. (Bu şart, gayr-i müslim memleketlerde müslüman olanlar içindir. Bir İslâm ülkesinde yaşayan müslümanlar için, Hacc'ın farz olduğunu bilmemek mazeret sayılmaz.)
- Aslî ihtiyaçları dışında Hacc'a gidip gelinceye kadar yetecek mâli güce sahip olmak.
- Yukarıdaki şartları hâiz olarak, Hacc farzasının edâ edildiği vakte erişmiş olmak.

Bir kimseye Hacc'ın farz olması için bu şartların eksiksiz bulunması gerekir. Bu şartlardan birisi eksik olduğunda o kimsenin bizzat Haccetmesi farz olmadığı gibi, yerine bedel göndermesi veya bedel gönderilmesini vasiyet etmesi gerekmez.

Kendisine Hacc farz olmamış bir kimsenin, Hacc'a gideceğim diye mülkünü satıp sonunda fakir düşmesi doğru bir hareket değildir. Allah-u Teâlâ insanlara güçlerinin üstünde bir şey teklif etmez.

Şu kadar var ki, bu şartlar eksiksiz gerçekleştiği halde Hacc'a gitmeyi geciktirir de, daha sonra Haccetme imkânı bulamazsa, yerine bedel göndermeyi veya bedel gönderilmesini vasiyet etmesi gerekir.

Hacc'ın Edâsının (Yerine Getirilmesinin) Şartları:

- Vücutça sağlam olmak. Kör, kötürüm, felçli ve Hacc yolculuğuna dayanamayacak derecede hasta veya yaşlı olmamak,
- Hacc'ı yerine getirmeye mâni bir hâl bulunmamak, (Hapislik veya zorla alıkonulmak gibi)
- Yol güvenliği bulunmak,
- Kadınların yanlarında mahremlerinden birisinin bulunması,
- Eşi ölmüş kadınların iddet sürelerinin bitmiş olması. (Kocasından ayrılmış kadın üç ay, kocası ölmüş kadın da dört ay on gün beklemek zorundadır. Ne suretle olursa olsun iddet içinde Hacc'a gidemez.)

Not:

Hacc'ın farz olması için gerekli olan sekiz şarttan başka, edâsının şartları da eksiksiz hâiz olan kimselerin bizzat Haccetmeleri farz olur.

Belirtilen bu sekiz şart bulunduğu halde edâsının şartları eksiksiz gerçekleşmediği takdirde, bizzat kendilerinin Haccetmeleri farz olmaz, yerlerine bedel göndermeleri gerekir. Ölümleri halinde kendileri adına bedel gönderilmesini vasiyet etmeleri lâzımdır.

Hacc'ın Sıhhatinin (Geçerli Olmasının) Şartları:

- Müslüman olmak. Bu aynı zamanda farz olmasının da şartıdır.
- Belirli mekân: Arafat ve Kâbe-i muazzama'dır. Hacc menâsikının her birini tayin edilen yerlerde yapmak şarttır.
- Belirli zaman: Arafat'ta vakfeyi Arefe gününün zeval vaktinden bayramın ilk gününün sabahı şafak sökünceye kadar yapmak.

Ziyaret tavafı ise, bayram sabahından ömür sonuna kadar yapılabilir. Ancak farz olan ziyaret tavafını bayramın ilk üç gününde yapmak vâcib olduğu için, ziyaret tavafını bundan sonraya bırakana, vâcibi terk ettiği için kurban kesmek lâzım gelir.

• Hacc niyetiyle ihrama girmek. Daha önce mubah olan bazı şeyleri, Hacc ve Umre süresince kişinin kendisine yasak kılması demektir.

Hacc'ın Rükünleri:

Hacc ibadetinin iki rüknü yani iki ana direği vardır: Arafat'ta vakfe, ziyaret tavafı.

İhram ise Hacc'ın şartıdır.

Hacc'ın tamam olabilmesi için bu iki rüknün şartlara uygun olarak edâ edilmiş olması gerekir. Hacc'ın, rükünler dışında kalan vâcib veya sünnet olan diğer menâsiki yapılmazsa veya noksan bırakılırsa, bunların bir kısmı için cezâ ve kefâret gerekir; fakat Hacc sahih olur, kaza edilmesi gerekmez.

Şu kadar var ki, rükünlerden birisi yapılmadığı takdirde ceza veya kefâret ödemekle Hacc sahih olmaz. Ya eksik kalan rüknün tamamlanması veya Hacc'ın kaza edilmesi gerekir.

HACC'IN VÂCİPLERİ

Hacc'ın belirtilen "Şartlar"ı ve "Rükünler"i dışında vâcib olan menâsiki de vardır. Hacc'ın vâciblerinden birinin mâzeretsiz terk edilmesiyle Hacc fâsid olmaz. Fakat dinen muteber sayılan bir mâzeret olmadan terk edilen her vâcib için kefarete gerekir.

Hacc'ın vâcipleri iki kısımdır:

1- Kendi Başlarına Müstakil Menâsik Olan Aslî Vâcipler:

- Safâ ve Merve arasında Sa'y yapmak.
- Müzdelife'de vakfe yapmak.
- Remy-i cimâr. (Mina'da şeytan taşlamak)
- Halk veya taksîr. (Saçları tıraş etmek veya kısaltmak)
- Vedâ tavafı yapmak.

2- Farz, Vâcib veya Sünnet Olan Diğer

Menâsike Bağlı Olan Fer'î Vâcipler:

a. İhramın Vâcipleri:

- İhrama Mîkat denilen sınırı geçmeden girmek.
- İhram yasaklarından sakınmak.

b. Tavafın Vâcipleri:

- Hadesten taharet. (Tavafl abdestli olarak yapmak)
- Setr-i avret. (Avret yerleri tamamen kapalı bulundurmak)
- Kâbe'yi tavafa daima Hacer-i esved'in bulunduğu yerden veya hizasından başlamak.
- Teyâmün. Kâbe'yi sol yana alarak sağından yürüyerek tavaf etmek.
- Hatîm'in dışından dolaşmak.
- Gücü yeten yürüyerek tavaf etmek.
- Her tavaftan (yedi şavttan) sonra iki rekât namaz kılmak.
- Ebu Hanife'ye göre farz olan ziyaret tavafını bayram günlerinde (bayramın üçüncü günü akşamına kadar) yapmak.
- Şavtları yediye tamamlamak.

c. Sa'y'in Vâcipleri:

- Gücü yeten Sa'y'i yürüyerek yapmak.
- Şavtları yediye tamamlamak.

d. Arafat Vakfesinin Vâcipleri:

- Gündüz Arafat'a çıkmış olanların, güneş batmadan önce Arafat bölgesinden ayrılmamaları.

e. Müzdelife'de Vâcipler:

- Akşam ve yatsı namazlarını, yatsı vakti girdikten sonra "Cem-i tehîr" ile kılmak.

f. Mina'da Vâcipler:

- Ebu Hanife'ye göre; akabe cemresini taşlama, kurban kesme ve tıraş olma arasındaki tertibe uymak.
- Temettu veya Kıran Haccı yapanların kurban kesmesi.
- Kurbanı eyyam-ı nahr denilen bayram günlerinde ve Harem bölgesinde kesmek.
- Tıraş bayram günlerinde ve Harem bölgesinde olmak.
- Cemrelere her gün atılacak taşları eksiksiz ve belirlenen zamanlarda atmak.

HACC'IN SÜNNETLERİ

Sünnetlerin yerine getirilmesi, Hacc'ın sevap ve faziletini artırır. Eksiksiz bir Hacc, ancak sünnetlerin de edâ edilmesiyle mümkündür.

Mâzeretsiz olarak bir sünnetin terk edilmesi mekruhtur, fakat vâcip terk edildiği zaman ceza gerektiği gibi cezayı gerektirmez.

Diğer ibadetlerde olduğu gibi, Hacc'ın da nasıl yapılacağını Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bizzat göstermiş ve:

"Hacc menâsikini benden öğreniniz, benim yaptığım gibi yapınız." buyurmuştur. (Müslim: 1297)

Bu Hadis-i şerif, Hacc ibadetleri hakkında büyük bir temeldir.

Hacc'ın sünnetleri iki kısımdır:

1- Kendi Başlarına Müstakil Menâsik Olan Aslı Sünnetler:

• Kudüm tavafı.

• Hacc hutbeleri.

a. Birinci hutbe, Zilhicce'nin yedinci günü öğle namazından sonra Mekke'i mükerreme'de okunur, insanlara Hacc hükümleri anlatılır.

b. İkinci hutbe, Arafat'ta Nemire mescidinde cem-i takdimle kılınan öğle ve ikindi namazından önce okunur.

c. Üçüncü hutbe, Zilhicce'nin on birinde bayram'ın ikinci günü öğle namazından sonra Mina'da okunur.

• Arefe gecesi Mina'da geceleme. (8. Zilhicce)

• Bayram gecesi Müzdelife'de geceleme. (9. Zilhicce)

• Bayram günlerinde Mina'da kalmak.

• Hacc sonunda Mina'dan Mekke-i mükerreme'ye acele inmek. İnerken Muhassab veya Ebtah denilen düz vâdide azıcık dinlenmek.

2. Fer'i Sünnetler:

a. İhram ile İlgili Sünnetler:

• İhrama girmeden önce koltuk altı ve kasık kıllarını temizlemek, tırnak kesmek ve güzel koku sürünmek.

• İhrama girerken gusletmek veya abdest almak. (Gusül temizlik için yapıldığından, kadınlar özel hallerinde de olsa yaparlar.)

• İhramın sünneti niyetiyle iki rekât namaz kılmak.

• Erkekler **izâr** ve **ridâ** denilen beyaz ve temiz iki parçadan ibaret örtüye bürünmek.

• İhramlı bulunduğu sürede her fırsatta telbiye getirmek.

• Telbiyeyi her başlayışta üç defa tekrarlamak.

• Telbiye'den sonra salâvât-ı şerife getirmek.

• Salâvât-ı şerife'den sonra Cenâb-ı Hakk'a duâlar etmek.

Şu duâ okunabilir:

"Ey Allah'ım! Ben senden rızânı ve cennetini dilerim. Gazabından ve ateşinden sana sığınırım."

b. Mekke-i Mükerrerme ve Kâbe-i Muazzama İle İlgili Sünnetler:

- Mümkünse Mekke-i mükerrerme'ye gündüz vakti girmek.
- Girmeden önce mümkünse gusletmek veya abdest almak.
- Kâbe-i muazzama'yı görünce dilediği duâyı yapmak.
- Beytullah'ın önüne gelince tekbir ve tehlil getirmek.
- Mültezem'de yüzü ve göğsü Kâbe-i muazzama'nın duvarına yapıştırıp duâ ve niyazda bulunmak.
- Kimseye zahmet vermeksizin Kâbe-i muazzama'nın örtülerine yapışıp duâ etmek.

c. Tavafla İlgili Sünnetler:

- Tavafa başlarken, Hacer-i esved'in hizasına, Rûkn-i Yemânî yönünden doğru gelmek.
- Tavafa başlarken ve her şartın sonunda Hacer-i esved'i istilâm etmek.
- Sonunda Sa'y yapılacak tavaflarda (ziyaret tavafında) erkekler **ıztıba** ve **remel** yapmak.
- Bütün şartları ara vermeden ard arda yapmak.
- Erkekler mümkün olduğu kadar Kâbe-i muazzama'ya yanaşmak.
- Mekke-i mükerrerme'de buldukça nafil tavafı çok yapmak.
- Tavaf esnasında zikrullah ile, tekbir, tehlil ve duâ ile meşgul olmak.

d. Sa'y İle İlgili Sünnetler:

- Tavaf bitince ara vermeden sa'ye başlamak.
- Sa'y'ı abdestli olarak yapmak.
- Sa'y'e gitmeden önce Hacer-i esved'i istilâm etmek.
- Her şavtta Safa ile Merve'de Kâbe-i muazzama görülebilecek kadar yükseğe çıkıp o tarafa yönelerek tekbir, tehlil ve duâ etmek.
- Erkekler yeşil renkle ışıklandırılmış sütunlar arasında **hervele** yapmak, diğer kısımlarda ise yavaş yürümek.
- Sa'y esnasında tekbir, tehlil ve duâ ile meşgul olmak.
- Bütün şavtları hiç ara vermeden ard arda yapmak.

•

e. Arafat ve Vakfe İle İlgili Sünnetler:

- Zilhicce'nin dokuzunda Arefe günü güneşin doğuşundan sonra Arafat'a hareket etmek.
- Nemire mescidinde öğle ile ikinci namazlarını cem-i takdim ile kılmak.

- Vakfe esnasında abdestli bulunmak.
- Vakfe için mümkünse zevalden sonra gusletmek.
- Vakfeyi Cebel-i Rahme eteklerindeki siyah kayalıkların yanında yapmak.
- Kibleye yönelerek vakfe yapmak.
- Gün boyunca telbiye, zikrullah, tesbih, tekbir, tehlil, salâvât ile, namaz ve duâ ile meşgul olmak; kendisi, ana-babası, âile efradı, geçmişleri ve bütün müminler için duâ ve niyazda bulunmak.

f. Müzdelife ve Vakfesi İle İlgili Sünnetler:

- Arefe günü güneşin batışından sonra Arafat'tan Müzdelife'ye sükunetle ağır ağır inmek ve Müzdelife'de Meş'ar-i haram civarında konaklamak.
- Vakit girince sabah namazını hemen kılmak.
- Namazdan sonra telbiye, tekbir, tehlil, duâ ve istiğfar ile meşgul olmak.
- Vakfeyi ortalık iyice aydınlanıncaya kadar sürdürmek, ortalık iyice aydınlandıktan sonra güneş doğmadan Mina'ya hareket etmek.

g. Mina ve Remy-i Cimar İle İlgili Sünnetler:

- Eşyasını çadırına koyduktan sonra, vakit geçirmeden Akabe cemresine taş atmak.
- Taşları bayramın ilk günü öğleden önce, diğer günlerde ise öğleden sonra, güneş batmadan önce atmak.
- Akabe cemresine taşlar atılırken Mekke-i mükerreme'yi sola, Mina'yı sağ tarafa almak. (Diğer iki cemreye her taraftan atılabilir.)
- Taşları cemrelere üç buçuk-beş metre uzaklıktan atmak.
- Yedi taşı ard arda atmak.
- Atılan taşlar fındıktan küçük, nohuttan büyük olmak.
- Teşrik günlerinde "Küçük", "Orta" ve "Akabe" cemrelerine taşları bu sıra ile atmak.
- Küçük ve orta cemrelere taş attıktan sonra duâ etmek, Akabe cemresinden ise taş atar atmaz hemen ayrılmak.
- Mina'dan Mekke-i mükerreme'ye dönmekte acele edenler, bayramın üçüncü günü güneş batmadan önce Mina'dan ayrılmak.

h. Zemzem İle İlgili Sünnetler:

- Vedâ tavafını yapıp iki rekât tavaf namazı kıldıktan sonra kana kana zemzem içmek ve dökünmek.
- Zemzem'i Kâbe-i muazzama'ya karşı, ayakta ve Beytullah'a bakarak içmek.

MEDİNE-İ MÜNEVVERE'Yİ ZİYARET

• Hacc menasiki sona erince Seyyid-i Kâinat Sebeb-i Mevcudat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Ravza-i pâk'ini ziyaret için Medine-i münevvere'ye gidilir. Yolda her zamandan daha çok salât-ü selâm getirilir.

Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Bir kimse Hacceder, ondan sonra kabrimi ziyaret ederse, hayatımda beni ziyaret etmiş gibi olur." (Câmiüssağır)

"Kabrimi ziyaret eden kimseye şefaetim vâcib olur." (Keşfül-hafâ)

"Bir kimse Haccettikten sonra beni ziyaret etmezse, bana cefa etmiş olur." (Câmiüssağır)

• Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i ziyaret, Allah-u Teâlâ'ya yaklaşmanın ve Peygamber sevgisini gönüllere yerleştirmenin en güzel vesilesidir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Eğer onlar kendilerine zulmettikleri vakit, sana gelip de Allah'tan tevbe olarak günahlarının bağışlanmasını isteselerdi, sen Peygamber de kendileri için af isteyiverseydin, elbette Allah'ı affedici ve merhametli bulurlardı." (Nisâ: 64)

Bu ilâhî beyandan anlaşılıyor ki, hayat-ı saâdetlerinde olduğu gibi, bekâ âlemine intikal ettikten sonra da müminler huzuruna gider ve orada Allah-u Teâlâ'dan af dilerlerse, elleri boş çevrilmez.

Bu itibarla Hacceden her müslümanın Hacc'dan önce ve sonra Medine-i münevvere'yi ziyaret etmesi, Mescid-i nebevî'de namaz kılması asırlar boyunca müslümanlar arasında terkedilmeyen bir sünnet olarak devam edegelmiştir.

• Mümkün olursa bu **"Nûr beldesi"**ne girmeden veya girdikten ve eşyasını kalacağı yere yerleştirdikten sonra gusledilir, güzel koku sürünülür. Salâvât-ı şerife getirerek huzur ile Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-in Harem-i şerif'ine gelinir. Bâb'üs-selâm veya Bâb-ı Cibrîl denilen kapıların birinden Mescid'e girilir.

O edebi bahşetmesi için Hazret-i Allah'a sığınarak ziyaret edilir.

• Kerahat vakti değilse iki rekât Tahiyetül-mescid namazı kılınır. İmkân bulunursa bu namazı kabri saâdet ile minber arasında kalan kısımda kılmak çok fazilettir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Minberim ile hânemin arası cennet bahçelerinden bir bahçedir." (Buhârî)

• Medine-i münevvere'de kalındığı müddetçe Mescid-i nebevî'den ayrılmamak gerekiyor.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Beyt-i şerif'de edâ olunan namazın birisi diğer yerlerdeki namazların yüz binine ve benim mescidimde kılınan namazın biri, aynı şekilde başka yerlerde kılınan namazların binine ve Beyt-i makdis'te (Mescid-i aksa'da) kılınan namazın birisi dahi diğer yerlerde kılınan namazların beş yüzüne denktir." (Tirmizî)

• Müslüman olup Medine'de göçmen olarak kalacağına dair Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e biat eden bir bedevî ertesi günü sıtmaya yakalanınca, tekrar eski yerine dönmek için biattan muaf

tutulmasını istemiş ancak her defasında reddeden Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Medine demircilerin körüğü gibidir. Demirin pasını giderir. İyisini, madenini parlatır." (Buhârî)

Diğer Hadis-i şerif'lerde ise şöyle buyuruluyor:

"Medine-i münevvere'de bir Ramazan-ı şerif'i tutmak, diğer beldelerin bin ramazanından, kezâ bir cuma namazını orada edâ etmek diğer beldelerin bin cumasından efdâldir." (Câmiüssağir)

"Allah'ım! Bize Medine'yi, Mekke'yi sevdiğimiz gibi hattâ daha fazlası ile sevdin. Rızık ve azıklarımıza bereket ihсан et; Medine'yi bize sıhhatli kıl, sıtmasını Cuhfe'ye defet." (Buhârî)

• Medine-i münevvere bir nûr beldesidir. Gerçekten çok büyük hürmet ve tâzim lâzımdır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Medine Âir dağından filân yere kadar harem, muhteremdir. Kim ki Medine'nin bu haremi içinde dine aykırı bir bidat çıkarır, Kitap ve Sünnet'e muhalif bir iş işlerse, veya çıkarını korursa Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti üzerine olsun. Bunların ne tevbesi ne de fidyesi kabul olunmaz." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 882)

"Medine, falan yerden filân yere kadar haramdır. Ağaçları kesilmez. Kim bunu yaparsa Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lâneti üzerine olsun." (Buhârî)

Ayrıca Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Allah'ım! Mekke'ye verdiğin bereketten iki kat fazlasını Medine'ye ihسان eyle!" diye duâ etmişlerdir. (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 895)

Cennet-ül Bakî



1) "Dâru'l-hüzn"

2) **"Kubbe-i Ehl-i Beyt"** Hazret-i Hasan, Hazret-i Hüseyin'in oğlu Hazret-i Zeynelabidin, Hazret-i Zeynelabidin'in oğlu Hazret-i Muhammed el Bâkır, Hazret-i Muhammed el Bakır'ın oğlu Hazret-i Cafer el Sadık ve Peygamber -s.a.v- Efendimiz'in amcası Hazret-i Abbas.

3) "**Kubbe-i Benâtu'n-Nebi**" Peygamber -s.a.v- Efendimiz'in kızları; Hazret-i Rukiye, Hazret-i Ümmü Gülsüm ve Hazret-i Zeynep.

4) "**Kubbe-i Ezvâc-ı Mutahharât**" Peygamber -s.a.v- Efendimiz'in Hazret-i Hatice ve Hazret-i Meymune dışındaki bütün zevceleri burada medfundur.

5) Peygamber -s.a.v- Efendimiz'in amcasının oğlu Hazret-i Akîl İbn Ebu Tâlip ve Peygamber -s.a.v- Efendimiz'in amcasının torunu Hazret-i Abdullah el Cevâd bin Cafer el Tayyâr.

6) "**Kubbe-i Hazret-i İbrahim İbn Resulullah**" Peygamber -s.a.v- Efendimiz'in oğlu Hazret-i İbrahim ve Hazret-i Osman bin Maz'un.

7) "**Kubbe-i Hazret-i İmam Malik ve Hazret-i Nafi**"

8) "**Kubbe-i Hazret-i Osman bin Affân**"

9) "**Kubbe-i Murziatü'l-Mürselîn Hazret-i Halimetu's-Sa'diyye**" Peygamberimiz'in süt annesi Hazret-i Halime.

10) "**Kubbe-i Hazret-i Fatıma bin Esed**" Hazret-i Ali -r.anh-in annesi.

Cennet-ül Bakî'de ayrıca Ashâb-ı kiram'ın ileri gelenlerinden Abdurrahman bin Avf, Sad bin Ebu Vakkâs, Abdullah bin Mes'ud, Suheyl bin Sinan ve Ebu Hureyre -radiyallahu anhüm- Hazerâtı medfundur.

Medine 1806'da istila edilince Cennet-ül Bâki'de yer alan mezar taşları ve türbeler yıkılmıştır. Sultan II. Abdulhamid Han zamanında mezar taşları onarılmış, türbeler yeniden yapılmış olup üste görülen fotoğraf bu zamanı göstermektedir. Fakat 1926'da Osmanlı'nın Kutsal Topraklardan çekilmesiyle yeniden yıkılarak yandaki fotoğrafta görüldüğü gibi bugünkü halini almıştır.



Cennet-ül Muallâ



1) "**Kubbetü's-Seyyida Âmine**" Peygamberimiz -s.a.v- Efendimiz'in annesi.

2) "**Kubbe-i Ehl-i Beyt**" Peygamberimiz -s.a.v- Efendimiz'in amcası ve diğer akrabaları.

3) "**Kubbetü'l Haticetü'l-Kübrâ**" Peygamberimiz -s.a.v- Efendimiz'in ilk hanımı Hazret-i Haticetü'l-Kübrâ.

Evliya Çelebi "**Seyahatname**"sinde Osmanlılar döneminde Cennet-ül Muâllâ'da Peygamberimiz -s.a.v- Efendimiz'in dedesi, amcası, diğer Ashâb-ı kiram ve İslâm büyüklerine ait yetmiş beş adet türbe bulunduğu bahsetmektedir.



"Rabb'in İçin Namaz Kıl, Kurban Kes!" (Kevser: 2)

"Hali Vakti Yerinde Olup da, Kurban Kesmeyen Kimse Namazgâhımıza Yaklaşmasın." (İbn-i Mâce)

"Allah'ın Âyetlerine İnanan Müminler İseniz, Üzerlerine Allah'ın İsmi Anılmış (Besmele İle Kesilmiş) Hayvanlardan Yiyin." (En'âm: 118)

Kurban kesilecek hayvanı kişi ya kendisi kesecek veyahut birisine vekâlet vererek kestirecektir. Ahmed'e Mehmed'e vermekle, kan akıtmadıkça kurban sahih olmaz. Kurban müslümanlar için vâcib olan bir ibadettir.

Dilenciliği meslek edinen bölücüler kurbanı da el atmakta bir çok paralar toplamaktadırlar. Binaenaleyh bunun da hırsızları mevcuttur.

Bu ilâhi hükmü yerine getirin. Çünkü Kur'an-ı kerim'deki emir şöyledir:

"Rabb'in için namaz kıl, kurban kes." (Kevser: 2)

Allah-u Teâlâ açık olarak "Venhar = Kes!" buyuruyor.

Ya kendin kes veya keseceğine kesinlikle emniyet edeceğin bir kimseye vekâlet ver.

"Zilhicce ayında bulunmamız hasebiyle, Kurban mevzuatını ehemmiyetine binaen tekrar arz ediyoruz."

Zilhicce:

Zilhicce'nin ilk on günleri; zikir, tekbir ve hacc günleridir. Hazret-i Allah'ın:

"On geceye yemin olsun ki..." Âyet-i kerîme'si ile methettiği çok kıymetli çok mübarek günlerdir. (Fecr: 2)

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Ayların efdâli Ramazan-ı şerif ve ziyâde muhteremi ise Zilhicce'dir." (Câmius-sağir)

İbn-i Abbas -radiyallahu anh- Hazretleri'nden rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"Allah'ın indinde Kurban'dan önceki on günden daha üstün günler yoktur. O günlerde Hakk Celle ve Alâ Hazretleri'nin zikrini çok yapınız." (Dârimî)

Bir Hadis-i şerif'te de şöyle buyuruluyor:

"Allah'ın kendisine ibadet edilmekten en çok hoşlandığı günler Zilhicce'nin ilk on günüdür. Bu on günün her gününde tutulan oruç bir yıllık oruca ve her ibadetle geçirilen gecesi, Kadir gecesine denktir." (Tirmizî)

Zilhicce'nin yedinci gecesi **Terviye**, sekizinci gecesi **Arefe** ve dokuzuncu gecesi **Bayram** gecesidir. Bu mübarek geceleri ihya edenler cennetle tebşir olunmuştur. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Dört mühim geceyi ihyâ eden kimseye cennet zaruridir. Terviye, Arefe, Kurban Bayramı ve Ramazan Bayramı geceleri." buyuruyorlar. (C. Sağır)

Bir Hadis-i şerif'lerinde de şöyle buyuruyorlar:

"Arefe gününde oruç tutmak hem geçmiş hem de gelecekte birer senenin küçük günahına kefarettir." (Ahmed bin Hanbel)

Hacılar Terviye gecesini **Mekke-i Mükerrreme**'de, Arefe gecesini ve gününü **Arafat**'ta, Bayram gecesini ise **Müzdelife**'de geçirirler. Burada sabah namazı kılındıktan sonra **Mina**'ya geçilir.

KURBAN

Teşrik Tekbiri:

Arefe günü sabah namazından başlayıp bayramın dördüncü gününün ikindisine kadar yirmi üç vakitte farz namazların selâmından sonra;

"Allah-u Ekber Allah-u Ekber Lâ ilâhe illâllahu vallahu Ekber Allah-u Ekber velillâhil hamd." şeklinde teşrik tekberi almak vâciptir.

Kurban, Allah-u Teâlâ'ya yaklaşmak niyeti ile belli günlerde kesilen hayvana verilen addır.

Kurban kesmek hicretin ikinci yılında meşru kılınmıştır. Kitap, Sünnet ve İcmâ ile sabittir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Rabb'in için namaz kıl, kurban kes!" buyuruyor. (Kevser: 2)

Namaz kılmakla beraber, kurban da kes. Her ikisinin de şöhret için değil, Allah için halis niyetle yapılması gerekmektedir. Allah için kılınmayan namaz, namaz olmayacağı gibi; Allah için kesilmeyen kurban da kurban olmaz. Kurban olmak şöyle dursun, Allah'ın ismi anılmayan ve bilerek terk olunan veya Allah'tan başkasının ismi anılarak kesilenler, kesilmiş bile olmaz, ölmüş hayvan gibi haram olur.

•

Berâ bin Âzib -radiyallahu anhümâ-dan rivâyet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir kurban bayramı günü şöyle buyurmuştur:

"Bu günümüzde bizim için ilk yapılacak şey, namaz kılmamız, sonra kurban kesmemizdir. Bunları sırası ile yapan sünnetimize uygun hareket etmiş olur." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 515)

•

Allah-u Teâlâ kullarına kurbanlık develeri yaratma ve onları Allah'ın nişânelerinden kılma nimetini bahşettiğini Âyet-i kerime'sinde haber vermektedir.

"Biz kurbanlık develeri sizin için Allah'ın nişânelerinden kıldık." (Hacc: 36)

Allah'ın teşrî buyurduğu dinin belirgin işaretlerinden kıldık.

"Onlarda sizin için hayır vardır." (Hacc: 36)

Dünyada da ahirette de menfaat mevcuttur. Onları kurban keserek büyük sevaplara nâil olursunuz.

"Ön ayakları bağlı olduğu halde keserken Allah'ın adını anın." (Hacc: 36)

Allah'ın adını anarak kurban edin.

"Yanları üstüne yere düştüklerinde ise onlardan yiyin." (Hacc: 36)

Bu size mubahtır.

"Kanaat edip istemeyene de isteyene de yedin." (Hacc: 36)

Kendilerine birer miktar verin. Böylece bir nevi ziyafette bulunmuş olursunuz.

"Şükredersiniz diye onları böylece sizin emrinize musahhar kıldık." (Hacc: 36)

Güçlerine, cisimlerinin büyüklüğüne rağmen onları emrinize verdik. Dilediğiniz zaman binersiniz, dilediğiniz zaman işinizde kullanırsınız, dilediğiniz zaman da kesersiniz.

Ey kurban kesen müminler!

"Boğazlanan kurbanlık hayvanların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Allah'a ulaşacak olan sizin takvânızdır." (Hacc: 37)

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Hiçbir kul kurban günü, Allah katında kan akıtmaktan daha sevimli bir iş yapamaz. Zira kesilen hayvan, kıyamet günü boynuzları ile, kıllarıyla, tırnaklarıyla gelecektir. Hayvanın kanı yere düşmezden önce, Allah katında yüce bir mertebeye ulaşır. Öyle ise onu gönül hoşluğu ile ifâ edin." (Tirmizî)

Mühim olan sadece kan akıtmak veya et yemek değil, Allah-u Teâlâ'nın rızâsını kazanmak için kan akıtmaktır. O'na ulaşan sizin O'na itaat ve teslimiyetinizdeki, emirlerini yerine getirmenizdeki takvânızdır. Zira ameller ancak takvâ ve ihlâs ölçüleriyle makbuldür. Kurban kesenler ancak niyet, ihlâs ve takvânın şartlarına riâyet ederek Rabb'lerini râzî edebilirler.

"Sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı tekbir edesiniz diye, O bunları size musahhar kıldı." (Hacc: 37)

Onları buyruk altına almanın yolunu öğretip sebeplerini bahşeden ve kendisine yaklaşmanın yollarını gösteren Allah-u Teâlâ'nın nimetlerinin büyüklüğünü ve kudretinin yüceliğini tanıyıp, ulûhiyetini ve vahdaniyetini tekbir ile ilân edesiniz.

"İhsan edenleri müjdele!" (Hacc: 37)

Onların bu amelleri Allah katında makbul olup, kendileri bu yüzden ilâhi lütuflara nâil olacaklardır.

Kurban kesmek; hür, mukîm ve zengin olan her müslümana vâcibdir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Hali vakti yerinde olup da, kurban kesmeyen kimse namazgâhımıza yaklaşmasın." (İbn-i Mâce)

Hemen bütün semavî dinlerde kurban kesmek, insanı Allah'a yaklaştıran ve ulaştıran bir ibadet sayılmıştır.

Kur'an-ı kerim'de Âdem Aleyhisselâm'ın oğullarının kurban kesmelerinden bahsedilmektedir.

Bir Âyeti kerime'de :

"Biz her ümmet için kurban kesmeyi meşru kıldık." buyuruyor. (Hacc: 34)

Kurban malla yapılan bir fedâkârlıktır. Bir müslüman kurban kesmekle, can da dahil olmak üzere bütün her şeyini Allah yolunda fedâ etmeye hazır olduğunu göstermiş olmaktadır. Diğer taraftan kurban, nefsanî arzuları kesmenin de bir işaretidir.

O kana bedel olarak, gelecek bir çok felâketler, ibtilâlar, akacak kanlar önlediği gibi, en mühimi de Allah-u Teâlâ'nın emri şerifinin yerine getirilmiş olmasıdır. Rızâ-i Bâri'ye vesiledir.

İbrahim Aleyhisselâm'dan Ulvî Bir Hâtıra:

Kurban aynı zamanda İsmail Aleyhisselâm'ın Allah için kurban edilmekten kurtuluşunun hatırlanma vesilesidir.

Şöyle ki:

Hadis-i şerif'te bildirildiğine göre İbrahim Aleyhisselâm Burak ile bir günde Şam'dan Mekke'ye gelip giderdi. (Buhârî)

Bu ziyaretlerin birinde Mekke'de iken bir rüyâ gördü. O gün Zilhicce'nin sekizinci günü idi. Rüyâsında Allah-u Teâlâ ona ilk ve tek oğlu olan İsmail'i kurban etmesini emrediyordu. Önce bu rüyânın Rahmâni olup olmadığına tereddüt etti. O güne bundan dolayı **Terviye günü** denilmiştir. Zilhiccenin dokuzuncu günü aynı rüyâyı tekrar görünce, rüyânın Rahmâni olduğuna dair, yavaş yavaş kendisinde bir kanaat hasıl olmaya başladı. Bunun içindir ki bu güne **Arefe günü** denilmiştir. Onuncu günü tekrar aynı rüyâyı görünce, artık bunun katî bir emir olduğunu anladı. Oğlunu kurban etmeye karar verdiği için de o güne, kurban günü mânâsına gelen **Yevm-i Nahir** denilmiştir.

Peygamberlerin rüyâları ilâhi vahyin bölümlerinden birisi olduğu gibi, tabirleri de vahiydir ve sâdık rüyâlar olarak kabul edilir. Dolayısıyla böyle bir vahiy almış olmakla, bu yapılması gereken bir emir olmuş oluyordu.

Allah-u Teâlâ Halil'inin tam bir teveccüh ve teslimiyet içinde olduğunu, onun Allah için her türlü fedakârlığa katlanabilen numune bir insan olduğunu göstermek için çok ağır bir imtihana tâbi tutuyordu. Şu kadar var ki büyük bir imtihan olduğu için bu emri bir defada ve kesin bir şekilde indirmemiş, arka arkaya rüyâda göstermek suretiyle tedrici olarak beyan buyurmuştur.

İbrahim Aleyhisselâm bunun üzerine bu ilâhi emri zorla uygulamaya kalkışmayıp, önce kendisine tebliğ ederek işi istişâreye havale etti. Oğlundan bu hususta düşünmesini ve görüşünü bildirmesini istedi.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Çocuk kendisiyle beraber yürüyüp gezecek çağa erişince 'Ey oğulcuğum! Rüyada ben seni boğazladığımı görüyorum. Bir düşün, ne dersin?' dedi." (Sâffât: 102)

İsmail Aleyhisselâm babasının bu teklifine hiç tereddüt etmeden teslimiyet içinde cevap verdi:

"Ey babacığım! Emrolunduğun şeyi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın." (Sâffât: 102)

Oğlunun bu derece metin olduğunu ve en kıymetli sermayesi olan canını bile Allah için seve seve verebilecek bir durumda olduğunu gören İbrahim Aleyhisselâm son derece memnun olmuştu.

"Her ikisi de Allah'ın emrine ram oldular." (Sâffât: 103)

Âyet-i kerime'sinde belirtildiği üzere, sıra emrin icrasına gelmişti.

Berberce Minâ denilen mevkiye vardılar.

Çiğerparasını bağrına bastı, öptü öptü, yüzükoyun yatırarak Allah-u Teâlâ'nın emrini yerine getirmeye hazırlandı. Bu şekilde yatırmasının sebebi, oğlunun yüz ifadesini görüp şefkatinin ağır basması dolayısıyla Allah-u Teâlâ'nın emrini yerine getirememeye korkusuydu.

Nihayet vedalaştı ve bıçağı boğazına çalmaya başladı. Bir kaç kere çaldı ise de bıçak kesmedi. Tekrar tekrar çaldı, fakat yine kesmedi. Her defasında bıçağın ağzı geri dönüyordu.

Nefeslerin kesildiği bir anda emr-i ilâhi geldi.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Babası oğlunu alnı üzerine yatırınca biz ona 'Yâ İbrahim!' diye seslendik. Rüyâna sadâkat gösterdin, işte biz iyileri böyle mükâfatlandırırız." (Sâffât: 103-104-105)

Baba ve oğul tarafından kulluğun en mükemmel numunesi ortaya konulmuş oluyordu.

İbrahim Aleyhisselâm bu ilâhi emre samimiyetle imtisal ettiği için bizzat nidâ-i ilâhiye nail olmuş bulunuyordu.

İnsan havsalasının alamayacağı, kelimelerle ifade etmeye gücü yetmeyeceği bu hadise hakkında Âyet-i kerime'de:

"Bu gerçekten apaçık bir imtihandı." buyuruluyor. (Sâffât: 106)

Öyle bir imtihan ve ibtilâ ki büyüklüğü apaçık meydandadır.

Çocuğu boğazlamak üzere yere yatırmakla maksat hâsıl olmuştu. Allah-u Teâlâ'dan başka hiçbir şeyin ona daha sevgili olmadığı ortaya çıkmış, sadâkatini en güzel şekliyle ispat etmişti.

İbrahim Aleyhisselâm bu ilâhi nidâyı işitince etrafına baktı. Bir de ne görsün! Gözleri sürmeli, boynuzlu bir koçla Cebrâil Aleyhisselâm semâdan doğru geliyor.

Allah-u Teâlâ İsmail Aleyhisselâm'a bedel olarak Cebrâil Aleyhisselâm'ın refakatinde kadri yüce bir kurbanlık göndermiş, İbrahim Halilullah'ın o emsâli düşünölemeyen kurban niyetini bu koç ile yerine getirmesini istemiştir.

Âyet-i kerime'de:

"Biz oğluna bedel olarak ona büyük bir kurbanlık verdik." buyruluyor. (Sâffât: 107)

İbrahim Aleyhisselâm koçu kurban ederek Allah-u Teâlâ'ya hamd ve senâsını, şükranlarını arzetmiştir.

O koç sebebiyle hayata dönen İsmail Aleyhisselâm'ın neslinden son peygamber Muhammed Aleyhisselâm geleceğinden, koçun şânına tâzim için **"Büyük bir kurbanlık"** olarak vasıflandırılmıştır.

Allah-u Teâlâ o zamanda İbrahim Aleyhisselâm'a yaptığı in'am ve ihsanla kalmamış, kıyamete kadar nesiller ve çağlar boyunca hatırasının anılacağını Âyet-i kerime'sinde haber vermiştir:

"Sonra gelenler arasında ona iyi bir ün bıraktık." (Sâffât: 108)

Kurban bayramında kurban kesmek; itaatın güzelliğini, Allah-u Teâlâ'nın emrine teslim olmanın ulviyetini gösteren bu hadisenin anılması olarak İslâmî vecibeler arasına katılmıştır.

Müminlerin, hayvanlarını Allah için kurban etmeleri bu teslimiyet hadisesini kıyamete kadar canlı tutmaktadır.

Teslimiyet imtihanını lâykıyla veren İbrahim Aleyhisselâm:

"Bizden selâm olsun İbrahim'e!" (Sâffât: 109)

İltifât-ı ilâhi'sine mazhar olmuştur.

Böylesi bir imtihanı başarı ile verdikleri için, her ikisi hakkında da:

"İşte biz muhsinleri böyle mükâfatlandırırız." buyurulmuştur. (Sâffât: 110)

İbrahim Aleyhisselâm çok büyük olduğu için çok büyük imtihanlara çekildi. Bütün imtihanları başarı ile kazandı ve Allah-u Teâlâ'nın çok büyük ihsanlarına nâil oldu.

Bizim de Hazret-i Allah'a ve Resul'üne nasıl teslim olmamızın bir ifadesidir.

Kurbanın Şartları:

• Kurbanın vâcip olması için müslüman olmak, hür olmak, mukim olmak yani misafir hükmünde olmamak, şer'an zengin sayılacak kadar servet sahibi olmak gerekir.

Asli ihtiyaçlardan başka en az nisap miktarı bir mala sahip olan her müslümanın kurban kesmesi vâciptir.

• Nisaptan maksat 200 dirhem (561.2 gram) gümüş veya 20 miskal (80.18 gram) altın veyahut bunların kıymetlerine muâdil bir maldır.

Bunda nisabın büyüyücü, artıcı olması ve üzerinden bir yıl geçmesi şart değildir.

Her zekât veren mükellefe kurban kesmek vâcip olduğu gibi, zekâtta nisaba girmeyen bazı mallara sahip olan kimselere de, elinde nakit parası olmasa bile kurban kesmek vâcip olur.

Meselâ bir kimsenin asli ihtiyaçları dışında nisap miktarı değerinde fazla eşyası, ihtiyaç dışı ev ve arazisi olursa, bunların üzerinden bir yıl geçmese bile zengin sayılır, kurban kesmesi gerekir.

• Bir kimsenin kurban kesmesi için bütün vakitlerinde zengin olması şart değildir. Kurban bayramı günlerinin başında veya sonunda zengin bulunması kurbanın vâcip olması için yeterlidir.

• Fakirin ve yolculuk halinde olan kimsenin kurban günlerinde kesecekleri kurban nafîle yerine geçer. Çünkü fakir olan kimselere ve yolculuk halinde olan kimselere vâcip değildir. Bununla beraber kurban niyetiyle keserlerse, kesen sevap kazanır. Kesmedikleri takdirde bir şey lâzım gelmez.

• Diğer şartlar mevcut olduğu halde, yolculuktan kurbanın son günü henüz vakit çıkmadan memleketine dönen bir kimseye de kurban kesmek vâcip olur.

Kurbanın Sahih Olmasının Hükümü:

Kurban kesilecek hayvanı kişi ya kendisi kesecek veyahut birisine vekâlet vererek kestirecektir.

Ahmed'e Mehmed'e vermekle, kan akıtmadıkça kurban sahih olmaz. Kurban müslümanlar için vâcip olan bir ibadettir.

Dilenciliği meslek edinen bölücüler kurbanı da el atmakta bir çok paralar toplamaktadırlar.

Binaenaleyh bunun da hırsızları mevcuttur.

Şöyle ki;

"Sen zahmet etme, senin yerine biz keselim!" derler.

Yüz kurban alırlar, beşini keserler, doksan beşini cebe atarlar. İyi bil ki sen kurban kesmemiş olursun. Bu kurban hırsızlarına siz kendinizi kaptırmayın. Bu ilâhi hükümüne yerine getirin.

Çünkü Kur'an-ı kerim'deki emir şöyledir:

"Rabb'in için namaz kıl, kurban kes." (Kevser: 2)

"Kes!" buyuruyor Allah-u Teâlâ. Kurbanını âleme vermekle, kurban hırsızına paranızı kaptırmakla beraber emr-i ilâhiye'yi de yerine getirmemiş olduğunuzu iyi bilin.

Allah-u Teâlâ açık olarak **"Venhar = Kes!"** buyuruyor. Ya kendin kes veya keseceğine kesinlikle emniyet edeceğin bir kimseye vekâlet ver.

Vekâlet verilen kimsenin müslüman olması şarttır. Bir bölücüyü kurban kesmesi için para veren bir kimse kurban kesmediğini iyi bilsin.

Mühim Bir Husus:

Kurban kesmek bu kadar faziletli olduğu halde, üzerine borç olmamasına rağmen bir kimsenin kurban keseceğim diye çoluk-çocuğunun boğazından kesmesi de caiz değildir. Çünkü âile fertlerinin geçimini temin etmek farzdır. Hatta bir ev sahibi çoluk-çocuğunun nafakasını kesip misafirine yedirirse, yiyen kimse haram yemiş olur.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Müslüman, Allah rızâsını hesaba katarak âilesi efrâdına infakta bulunursa, bu onun için bir sadaka olur." (Müslim: 1002)

Niyeti hâlis olan bir kimse, zaten icraatını yapacak, aynı sevaba ermiş olacak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde:

"Müminin niyeti amelinden hayırlıdır." buyurmuştur. (C. Sağır)

Kurban kesmeyen belki kurban kesenden daha hayırlıdır. Kesemeyenin niyeti aynı kesen gibidir.

Çünkü Allah-u Teâlâ kulunun niyetine bakar.

Sıkılarak, âile fertlerinin nafakalarından keserek, borç para alarak kurban kesmek olmaz.

Abdullah bin Amr bin Âs -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

"Kurban gününü bayram olarak kutlamakla emrolundum. Onu bu ümmet için Allah bayram kılmıştır." buyurmuştu.

Bir kimse kendisine:

"Yâ Resulellah! Ben, iâreten verilmiş bir hayvandan başka bir şeye sahip değilim, onu kesebilir miyim?" diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurdu:

"Hayır. Ancak saçını, tırnaklarını kısaltır, bıyıklarından alır, etek tıraşını olursun. Bu da sana Allah katında bir kurban yerine geçer." (Ebu Dâvud)

Bu beyandan anlıyoruz ki, bayrama katılmak için imkânları zorlamaya gerek yoktur. Bayram günü saç tıraş olmak, uzamış olan bıyıkları, tırnakları kesmek, bedeni temizlemek, yeni, temiz elbiseler giymek gibi, bayram gününün hürmetine uygun bir ahvâle bürünmek de, kurban kesmiş kadar Allah katında makbuldür.

•

Allah-u Teâlâ kullarına yapabilecekleri şeyleri emretmiş, takatleri nispetinde tekliflerde bulunmuştur.

Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

"Allah ağır teklifleri sizden hafifletmek ister. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır." (Nisâ: 28)

"Allah kimseyi gücünün yettiğinden fazlasıyla mükellef tutmaz." (Bakara: 286)

O ki sana emretmemiş, niçin yapıyorsun?

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayete göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz iki iş arasında muhayyer bırakıldığı zaman, günah olmadıkça o daima en kolayını tercih ederdi. (Buhârî)

Bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Şüphesiz ki bu din çok kolaydır. Kim dini zorlaştırırsa, altından kalkamaz, öyle olunca ortalama gidin." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 36)

Bu beyanlarımız kesebilecek olanlara teşvik olduğu gibi, kesemediği için üzülenlere de tesellidir. Niyeti onu kurtarır.

Kurban Kesilecek Hayvanlar:

• Kurban; koyun, keçi, deve ve sığır cinsinden kesilir. Manda da sığır cinsinden sayılır. Bunların erkeği de dişisi de kurban edilebilir. Yalnız koyun ile keçinin erkeğini; sığır, manda ve devenin dişisini kurban etmek daha faziletlidir.

• Devenin en az beş, sığırın iki yaşında olması gerekmektedir. Koyun ve keçi ya birer yaşını bitirmiş bulunmalı veya altı aylık olduğu halde bir yaşında imiş gibi gösterişli olmalıdır.

• Bir koyun veya keçi ne kadar cüsseli olursa olsun, ancak bir kişi adına kurban kesilebilir.

Sığır, manda veya deve bir kişi adına kesilebileceği gibi, yediye kadar kişi tarafından da kurban edilebilir.

Şu kadar var ki, ortakların müslüman olması şarttır. Ayrıca hepsinin de kurban niyet etmiş olmaları gerekir. Bir kısmının vâcip kurban, bir kısmının akıka veya nafil kurban niyet etmelerinde fark yoktur. Fakat içlerinden birinin et niyeti ile kesmesi durumunda hiçbirinin kurbanı kabul olmaz.

• Tavuk, horoz, kaz, ördek, hindi... gibi hayvanlar kurban kesilemez. Bunları kurban niyetiyle kesmek harama yakın mekruhtur.

• Etleri yenilen vahşi hayvanlar da kurban olmaz.

Kurban Olmaya Engel Olan Özürler:

• Bir veya iki gözü kör, kulağının veya kuyruğunun yarısından çoğu veya meme başları kopmuş, boynuzlarının biri veya ikisi kökünden kırılmış, doğuştan kulak ve kuyruğu bulunmayan, dişsiz, dişlerinin çoğu dökülmüş, kemiklerinin içinde iliği kalmamış derecede zayıf, kesim yerine gidemeyecek kadar topal, belirli bir şekilde hasta olan hayvanlar kurban olmaz.

• Zengin bir kimsenin satın aldığı kurban özürlü çıkarsa veya hayvan sonradan kusurlanırsa, yerine başka bir hayvan kesmesi gerekir. Fakir ise yeniden alması icap etmez, onu keser. Hatta böyle bir hayvanı alıp kurban etmesi de yeterlidir. Çünkü bu kurban onun hakkında nafilidir.

Kurbana Engel Olmayan Özürler:

• Kurban iri, sağlam, kusursuz ve besili olmalıdır.

Hadis-i şerif'te şöyle buyrulmaktadır:

"Kurbanlarınızı büyük büyük kesiniz. Şüphesiz ki onlar sıratta sizin bineklerinizdir."

• Hayvanın şaşısı, topal, uyuz olması; kulağının küçük, delik ve damgalı olması; boynuzlu, boynuzsuz veya boynuzunun biraz kırık olması; kulaklarının delinmiş veya enine yırtılmış olması, ucunun kesik veya sarkık olması; dişlerinin azının dökülmüş olması; burulmuş olması kurban olmasına engel değildir.

• Deli olan bir hayvan karnını doyurabiliyorsa kurban edilir, doyuramıyorsa edilemez.

• Daima pislik yiyen bir hayvan, hapsedilmeden kurban edilmez.

Kurban Kesmenin Vakti:

- Kurban kesmenin vâcip olmasının sebebi vakittir. Vakit tekrarlandıkça, kurban kesmek de tekrarlanır.
- Kurban kesmenin vakti Kurban Bayramı'nın "**Eyyâm-ı nahr**" denilen birinci, ikinci ve üçüncü günleridir. İlk günü kesmek daha faziletlidir. İstenirse üç gün de ayrı ayrı kurban kesilebilir.
- Bayram namazı kılınan yerlerde namazdan sonra, kılınmayan yerlerde sabah namazının vakti girdikten sonra kesilir.
- Kurbanı gece kesmek mekruhtur.

Kurbanın Kesilmesi:

- Kurban kesmek bir ibadet olduğu için, bu işi başarmaya ehil olanın kendi kurbanını eliyle kesmesi daha faziletlidir.
- Kendi kesemezse vekâleten bir başkasına kestirebilir. Başında bulunması müstehaptır.
- Müslüman bir kadın kesebileceği gibi, kesmesini bilen ve besmele çekebilene bir çocuk da kesebilir.
- Bıçak, hayvana eziyet vermeyecek şekilde keskin olmalıdır. Hayvanı kör bıçakla boğazlamak, yere yatırdıktan sonra bıçak bilemek, ayağından çekip sürüklemek, boğazlarken hayvanın murdar iliğini hemen koparmak, kellesini kesip almak, daha ölmeden derisini yüzmeye başlamak, kıbleden çevirmek mekruhtur.
- Hayvanın yönü kibleye gelecek şekilde yatırılır, sağ arka ayağı serbest bırakılarak geri kalan üç ayağı birbirine bağlanır.
- Her türlü ön hazırlıklar tamamlandıktan sonra kurbanı kesecek olan kişi önce "**Allahümme hâzâ minke ve ileyke** = Allah'ım bu sendendir ve sanadır." der ve şu Âyet-i kerime'yi okur:

(İnne salâtî ve nûsukî ve mehyâye ve memâtî, Lillâhi Rabbil âlemîn, lâ şerîke leh vebî zâlike ümirtü ve ene evvelül-müslimîn.)

"Şüphesiz benim namazım da, ibadetlerim de, hayatım ve ölümüm de âlemlerin Rabb'i olan Allah içindir, O'nun hiçbir ortağı yoktur. Bana böylece emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim." (En'âm: 162-163)

Daha sonra "**Allahu Ekber, Allahu Ekber, Lâ ilâhe illallahu vallahu ekber, Allahu Ekber ve lillâhil-hamd**" diye tekbir getirilir ve "**Bismillâhi Allahu Ekber**" diyerek bıçak çalınır.

- Kesme işi; boyunun alt tarafından, boğazın çeneye yakın yerinden yapılır. Yemek ve nefes borusu, bunun iki yanındaki şah damarının kesilmesi ile tamamlanır.
- Develer sığır gibi kesilmez. Boğazla göğsün birleştiği yere bıçak saplanır. Bu sünnettir. Deveyi sığır gibi, sığırı veya koyunu deve gibi kesmek mekruhtur.
- Kanın iyice akıp hayvanın hareketten kesilmesini beklemek müstehaptır.
- Kurban sahibi, kurban kesildiği gün ilk yemeğini kurbanın ciğerinden yemesi menduptur.
- Kurban kesildikten sonra iki rekât namaz kılınması uygun olur.

Kurbanın Eti ve Derisi:

- Vâcip olan; kurbanı kesmek ve kan akıtmaktır.

Binaenaleyh kurbanı diri olarak sadaka vermekle, vâcip olan borç ödenmiş olmaz.

Kestikten sonra etini tasadduk etmek müstehaptır, etmese de olur.

- Kurban kesen kimse, etinden hem yer hem yedirir. Yedirdiği kimseler fakir de olmayabilir.

Âyet-i kerime'de:

"Yiyiniz, yediriniz." buyuruluyor. (Hacc: 36)

- Efdâl olan kurbanın etini üçe ayırmak; bir kısmını fakirlere vermek, bir kısmını akraba ve dostlara hediye etmek, bir kısmını da evde bırakmaktır.
- Kurban kesen kimsenin, nafakaları üzerine vâcip olan ev halkı kalabalık olup hali vakti de geniş değilse, sadaka ve hediye etmeyerek onlara bol bol yedirebilir. İsterse bir kısmını da kavurma yaparak saklayabilir.
- Kurban derisi tasadduk olunabileceği gibi, evde seccade olarak da kullanılabilir.
- Kurban derisi satılıp parası alınamaz, yenecek ve içecek bir şeyle değiştirilemez.
- Kesilmeden önce kurbanın sütünden ve gücünden faydalanmak, yününü kırmak, etini ve derisini satıp parasını almak mekruhtur. Böyle bir şey yapılırsa kıymetini sadaka olarak vermek gerekir. Fakat kesildikten sonra yünü alınıp kullanılabilir.
- Kurbanlık hayvan kesilmeden önce doğursa, yavrusu da kendisiyle beraber kesilir. Kesilmeyip satılsa, parasını sadaka olarak vermek icap eder.
- Kurbanın etinden veya derisinden kesim ücreti verilmez.

Kurban Hakkında Hükümler:

- Bir evde kaç zengin varsa, hepsine de ayrı ayrı birer kurban vâcip olur.
- Kurban kesmek için erkek olmak şart olmadığı gibi, nisaba ulaşan kadınların da kurban kesmeleri gerekir.
- Kurban kesmesi kendisine vâcip olan bir erkek, mal kendisinin olduğu halde, bir yıl kendisine bir yıl hanımına kesecek olsa, kendisi borçlu kalır.
- Bir kimsenin kendi malından çocuğu namına kurban kesmesi menduptur.
- Zengin evlât, kendisine aldığı kurbanı babası namına kesecek olsa, kendisi borçlu kalır.
- Herhangi bir sebepten dolayı kurban kesilemezse kazaya kalır. Ödemek istediğinde bir hayvan satın alınıp diri olarak tasadduk edilebilir veya kıymeti fakirlere verilebilir.

- Kurban edilecek hayvan öldüğü takdirde zengin olanın başka bir kurbanlık satın alması gerekir, fakir olana gerekmez.
- Fakirin aldığı kurbanlık kaybolduğunda ve yerine başka bir kurbanlık kestiğinde, kurban bulunursa fakir onu da keser. Çünkü kendisine nafîle iken vâcip kılmıştır. Zengin ise, kestiği kurbanla vâcibi yerine getirdiğinden tekrar kesmesi gerekmez.
- Bir kimse kendi adına iki koyun alıp kurban edebilir, mutlaka bir koyun kurban olarak sınırlandırılmamıştır. Bir kişi, isterse bir sığır da kurban edebilir.
- Ölüm hastalığında bulunan bir kişi, kurban günlerinde kendisi için bir kurban kesilmesini vasiyet ederse, vârisleri onun terikesinin üçte birinden bir koyun alıp keserler. Bu bir borçtur, yapılmazsa günahkâr olurlar.
- Bir kimse sevabını vefat eden bir kimseye bağışlamak üzere bayram günü kestiği kurban etinden yiyebilir.
- Vefat etmiş bir yakını için kurban keseceğini söyleyen kimse, onu bayram günlerinde kesmesi vâcip olur. Kurban niyetiyle olmayıp fakirlere dağıtmaya niyet ederse istediği herhangi bir günde keser.

Akîka Kurbanı:

- Çocuk için kesilecek kurbanı akîka kurbanı denir. Akîka, çocuğun başındaki ana tüyünün adıdır.
- Akîka kurbanı çocuğun doğduğu günden bâliğ olacağı güne kadar kesilebilir. Fakat yedinci günü kesilmesi efdâldir. Çocuğun yedinci günü adı konulur ve başının saçları kesilip ağırlığınca altın veya gümüş tasadduk edilir ve aynı gün kurban kesilir.
- Kurbanı elverişli olan her hayvan, akîka için de kurban olabilir.
- Akîkanın kemiklerini kırmayıp, mafsallarından ayırmak ve öyle pişirmek müstehaptır.
- Akîkanın etinden kesen yiyebilir, başkalarına da yedirebilir ve tasadduk eder.
- Çocukluğunda akîka kurbanı kesilmemiş bulunan kimse, bunu sonradan da kesebilir.

Adak Kurbanı:

- Bir kurban adanmış olan kimseye, bunu kesmek vâciptir.
- Adak kurbanının etinden adayan kimse, karısı, babası, anası, dedeleri, çocukları, torunları yiyemez. Fakirlere sadaka olarak vermek lâzımdır. Şayet yerlerse yediklerinin kıymetini sadaka olarak verirler.

HAYVAN KESİMİ

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:
"Allah'ın âyetlerine inanan müminler iseniz, üzerlerine Allah'ın ismi anılmış (Besmele ile kesilmiş) hayvanlardan yiyin." (En'âm: 118)
"Kesilirken Allah'ın adı anılmayan hayvanlardan yemeyin. Çünkü onu yemek muhakkak ki bir fısktır, Allah'ın yolundan çıkmaktır." (En'âm: 121)

Hayvanı kesecek olanın boğazlamaya ehliyetli olması lâzımdır. Müslüman bir erkek ve kadın kesebileceği gibi, kesmesini bilen ve **"Besmele"** çekebilen bir çocuk da kesebilir. Tesmiyenin tam kesilme halinde bulunması şarttır. **"Besmele"** çektikten sonra bir şey yer içer, başkası ile konuşursa önce çektiği **"Besmele"** kifayet etmez, yeniden çekmesi gerekir. **"Besmele"** unutulmuş olursa zararı olmaz.

Helâl lokma yiyebilmek için bugün müslümanların üzerinde durması gereken mühim meselelerden birisi de, hayvan kesiminde **"Besmele"** hususudur.

En'am sûresi 145. Âyet-i kerime'sine göre; **"Kendiliğinden ölmüş hayvan leşi, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilmiş hayvanlar"** olmak üzere haram yiyecekler dört sınıftır.

Mâide sûresi 3. Âyet-i kerime'sinde ise; **"Boğulmuş, bir yerine taş veya sopa vurularak öldürülmüş, düşüp yuvarlanmış, başka bir hayvan tarafından süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından parçalanmış, putlar adına boğazlanmış hayvanları yemenin ve fal okları ile kismet aramanın haram olduğu"** bildirilmektedir.

Boğulmak, başına tokmak vurulmak, bir yerden yuvarlanmak, süsüşmek, yırtıcı hayvan tarafından yaralanmak... gibi bir sebeple ölmek üzere bulunan hayvan yetişilerek kesilirse eti yenir.

Hayvanı keserken Allah'ın ismini anmak vâciptir. **"Bismillahi Allahu Ekber"** demek ise müstehaptır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:

"Allah'ın âyetlerine inanan müminler iseniz, üzerlerine Allah'ın ismi anılmış (Besmele ile kesilmiş) hayvanlardan yiyin." (En'âm: 118)

"Kesilirken Allah'ın adı anılmayan hayvanlardan yemeyin. Çünkü onu yemek muhakkak ki bir fısktır, Allah'ın yolundan çıkmaktır." (En'âm: 121)

Hayvanı kesecek olanın boğazlamaya ehliyetli olması lâzımdır. Müslüman bir erkek ve kadın kesebileceği gibi, kesmesini bilen ve **"Besmele"** çekebilen bir çocuk da kesebilir.

Tesmiyenin tam kesilme halinde bulunması şarttır. **"Besmele"** çektikten sonra bir şey yer içer, başkası ile konuşursa önce çektiği **"Besmele"** kifayet etmez, yeniden çekmesi gerekir.

"Besmele" unutulmuş olursa zararı olmaz.

Çünkü Hadis-i şerif'te **"Ümmetimden yanılma, unutma ve zorla yaptıklarının mesuliyeti kaldırılmıştır."** buyuruluyor. (Buhârî)

Ancak kasten terk edenlerin kestikleri yenmez, haram olur.

Boğazlama; develerde boğazla göğsün birleştiği yere bıçak saplamak (nahr) suretiyle, diğer hayvanlarda ise boğazı kesmek (zebh) suretiyle yapılır. Bu sünnettir. Deveyi davar ve sığır gibi kesmek, davarı ve sığırı da deve gibi kesmek mekruhtur.

Eksiksiz bir boğazlamada, nefes ve yemek boruları ile bunun iki yanındaki iki atar damarın kesilmesi gerekmektedir.

Damarları ve boruları kesip kanı akıtabilen her çeşit âlet ile hayvan kesilebilir. (Bıçak, keskin kamaş kabuğu, cam... vs.) Mühim olan âletin keskinliğidir. Yalnız, diş ve tırnakla kesmek yasaktır.

Şu kadar var ki bu âlet hayvana zahmet vermeyecek şekilde keskin olmalıdır. Hayvanı kör bıçakla boğazlamak, yere yatırdıktan sonra bıçak bilemek, ayağından çekip sürüklemek, boğazlarken hayvanın murdar iliğini hemen koparmak, kellesini kesip almak, daha ölmeden derisini yüzmeye başlamak mekruhtur.

Hayvan kuyuya veya bir yere ters vaziyette düşer veya yakalanamazsa herhangi bir yerinin kesilip kanının akıtılması boğazlama yerine geçer.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in de bulunduğu bir yerde, kaçan ve yakalanamayan bir deve okla vurularak öldürülmüştü. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bunu tasvip ettikleri gibi **"Böyle durumlarda aynı şeyi yapınız."** diye de emir buyurmuşlardır. (Buhârî – Müslim)

Kesilen bir hayvanın karnından diri olarak çıkan yavru boğazlanır ve yenir. Ölmüş olarak çıkarsa yenmez.

Hayvan şer'i usule göre kesilince, vücuttaki kanın büyük bir kısmı dışarıya akar, az bir kısmı da ince damarlarda kalır. Dışarıya akan bu kanı yemek-içmek haramdır. İnce damarların içinde, dalak, ciğer gibi uzuvlarda kalan kan ise akmış sayıldığından et ile birlikte yenir.

Hayvanın ödü, bezi, bevl torbası, husyeleri ve tenasül uzvu yenmemelidir, mekruhtur.

Bir misafir için **"Besmele"** ile kesilen bir hayvanın eti yenilir. Çünkü misafire ikram lâzımdır. Bu Allah rızası için kesilmiş olur.

Besmele ile bile kesilmiş olsa, herhangi bir şahsa tazim için kesilen kurbanların eti haramdır, yenilemez. Çünkü kurban yalnız Allah için kesilir.

Diri olup olmadığı bilinemeyen bir hayvan kesilirken; harekette bulunursa, gözünü yumarsa, ayağını çekerse, tüyleri ürperip kalkarsa canlı hükmündedir ve eti yenir.

Şu kadar var ki, yalnız gözünü veya ağzını açması veya ayağını uzatması onun canlı olduğunu göstermez. Bu hayvan ölü hükmünde olup, eti murdardır.

Murdar ölen hayvanın etini yemek haram olmakla beraber derisinden, boynuz, kemik ve kılından faydalanmak mubahtır.

Hazret-i Meymune -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in bir azatlısına sadaka olarak bir keçi verilmiş, o da ölmüştü.

Duruma muttali olan Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Derisini niçin almadınız? Onu tabaklar, faydalanırdınız!" diye ikazda bulundu.

"O murdar ölmüştü." dediklerinde:

"Onun sadece etinin yenmesi haram kılındı." buyurdu. (Müslim)

Bir Hadis-i şerifte de:

"Onu tabaklamak murdarlığını giderir." buyurulmuştur. (Hâkim)

Vahşi tabiatlı olmayan, iğrenç görülmeyen hayvanların etleri helâldir, yenilebilir.

Temiz olmayan şeyleri yemiş olan tavuk, koyun, sığır, deve gibi hayvanları bir müddet hapsedmeden hemen kesip yemek mekruhtur. Şayet yemedilerse veya etlerini kokutmayacak derecede az yemişlerse, hapsedilmeleri gerekmez.

Pislik yiyen tavuklar için hapis müddeti üç gün, koyunlar için dört gün, sığır ve develer için on gündür.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Beled Sûre-i Şerif'i (2)

Sarp Geçit:

"Geçen aydan kaldığımız yerden devam ediyoruz."

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Sarp geçidin ne olduğunu bilir misin?" (Beled: 12)

Allah-u Teâlâ bu sarp geçidin ne olduğunu sormakla engelin büyüklüğünü ve o engeli aşmanın güçlüğünü beyan buyurmuş oluyor.

"Köle azad etmektir." (Beled: 13)

Bakara sure-i şerif'inin 177. Âyet-i kerime'sinde de köle azad edenler övülmektedir.

Nitekim Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- Efendimiz'in, İslâmiyet'in ilk yıllarında köle satın alarak azad etmesi ile Allah-u Teâlâ'nın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın hoşnutluğunu kazanması malumdur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde; herhangi bir kimse köle azad ettiğinde Allah-u Teâlâ'nın, o kölenin her uzvuna karşılık o kimsenin bir uzvunu cehennemden koruyacağını beyan buyurmuştur. (Buhârî - Müslim)

Burada bir insan hürriyete kavuşturulmuş oluyor. İki türlü kölelik vardır; zâhiren kölelik, bâtınen kölelik. Bir köleyi azad etmekle, bir insan zâhiren bağdan kurtulmuş oluyor. Fakat nefsin köleliğinden bir kimseyi kurtarmak ise bundan çok daha mühimdir.

Cenâb-ı Hakk'ın lütuf hidayetini eren, hakikati bulan bir insanın; Hakk ve hakikatten gafil, ahiret yolculuğunu düşünmekten habersiz olanları ikaz edip uyandırmaya, kalplerini nurlandırmaya gayret etmesi lâzımdır.

Çünkü nefis iradeyi emer. Yuları bir kere taktı mı, bilse de bilmese de çeker götürür.

"Veya (kıtık gibi) açlık duyulan bir günde yemek yedirmektir." (Beled: 14)

Böyle çetin bir açlık zamanında yemek yedirebilmek, bir can kurtarabilmek kadar büyük bir fedâkârlıktır ve imanın bir mihenk taşı gibidir.

"Hısım sayılan bir yetime." (Beled: 15)

Çünkü yetimler şefkat ve merhamete daha çok lâyıktır. Bunda da hâliyle nesep ve din yakınlığının tercih edilmesi gerekir.

"Yahut da yere serilmiş (bitkin, kimsesiz) bir yoksula." (Beled: 16)

Miskinler, günlük yiyecekleri olmayacak kadar aşırı derecede sıkıntı içinde bulunan, yoksul ve düşkün kimselerdir. Miskinlik, fakirlikten daha aşağı bir durumda olmak mânâsına gelir. Dışarıdan bakıldığı zaman da belli olan kişi demektir.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Onlar yüz suyu dökmediklerinden, durumlarını bilmeyen onları zengin sanır. Onları simâlarından tanırın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler." (Bakara: 273)

Nice yoksullar vardır ki zengin görünümündedirler, muhtaç durumda olduklarını gizlerler. Bunları tanımak müminlerin ferasetine bırakılmıştır.

İnsanla cennete varan yol üzerinde bulunan bu sarp geçit, ancak Allah-u Teâlâ'nın bahşedeceği imanla aşılabılır. Kullarına karşı engin merhamet sahibi olan Allah-u Teâlâ bu geçiti katetme yolunu da göstermiş oluyor.

Kişinin bu sarp geçidi geçmesi, yokuşu aşması için Allah yolunda cömertlik yapması, bu uğurda gayret sarfetmesi; köle azad etmesi, önce akrabasından başlamak üzere kıtlık zamanlarında yetimleri doyurması veya hiçbir azık bulamayan düşkün kimselere ihsanda bulunması gerekmektedir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ey Ebu Zerr! Gemiyi yenile, çünkü deniz derindir. Tekmil azığını al, çünkü sefer uzaktır."

Yükünü hafiflet, çünkü dağlar arasındaki yol sarp ve meşakkatlidir.

Amelini hâlis kıl, çünkü iyiyi kötüden ayırt eden Allah her şeyi, her yapılanı görür." (İbn-i Hâcer, Münebbihât)

.

Allah-u Teâlâ daha sonra bu sarp geçidi aşmada imanın en büyük âmil olduğunu, müminlerin birbirlerine Allah yolundaki zahmet ve güçlüklerle tahammül etmeleri için sabrı tavsiye etmelerini, mahlûkata merhamet hususunda birbirlerine tavsiyede bulunmalarını beyan buyuruyor:

"Sonra iman edenlerden olmak; birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden, merhametlilerden olmayı tavsiye edenlerden olmaktır." (Beled: 17)

Sabır mücadele ile nefsin arzu ve lezzetlerine muhalefet etmek, Hakk'ın arzu ve isteklerini yapmaktan azim ve sebat göstermek, ibtilâlar karşısında kurtuluşu Allah-u Teâlâ'dan beklemek demektir.

İslâm ahlâkının şâhikalarından birisi de sabırdır. Kur'an-ı kerim'de takriben yetmiş yerde sabırdan bahsedilmiş, sabırla süslenenler meth-ü senâ edilmiştir. Allah-u Teâlâ kendisine ümit ve samimiyetle yönelen, arz-ı hâl eden kullarını sever ve merhamet eder, onlara yardım ederek derecelerini yükseltir. Ücret ve mükâfat alan herkesin mükâfatı sınırlı olacağı halde, sabredenlerin ecri sınırsız ve hesapsız olur. İmanın aslı sabırdır. İmandan sonra takip edilecek yolun başı sabırdır, iman yolunun başlangıcından itibaren sabır imtihanı başlar. Ahlâkın da, ilmin de, amelin de başı sabırdır. Nefis terbiyesinin en mühim bir merhalesidir, insanın saâdet sırrıdır. İmtihan sabırla verilir, ibtilâlar sabır sayesinde küçülür. Sabır bütün hayırların başı ve anahtarıdır, cennet hazinelerinden bir hazinedir. Mümin sabrı nispetinde derece alır ve terakki eder. Rızâ makamına sabırla kavuşulur, kalp de sâfileşir.

Sabır bu derece önemli olduğu gibi, mümin kardeşlerine sabrı ve merhameti tavsiye etmek de o kadar önemlidir.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de müminlere duâlarında şöyle söylemeleri beyan buyurulmaktadır:

"De ki: Ey Rabb'im! Bağışla, merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın." (Müminûn: 118)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in müslümanlar arasında en çok yerleştirmeye çalıştığı ve üzerinde durduğu yüksek ahlâkî meziyet, hiç şüphesiz ki merhamettir.

Bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"İnsanlara merhamet etmeyenlere Allah merhamet buyurmaz." (Buhârî)

Merhamet, acıyıp esirgemek demektir. Büyüklere hürmet, küçüklere şefkat ve merhamet göstermek, emsallere karşı da müsamahalı davranmak dinimizin üzerinde durduğu ahlâkî faziletlerdendir.

Müslümanların herhangi bir işe başlamak istemeleri hâlinde ilk önce "**Besmele-i şerif**" ile, yani Allah-u Teâlâ'nın sonsuz merhamet sahibi olduğunu bildiren "**Rahman**" ve "**Rahîm**" ism-i şerifleri ile başlamaları emredilmiştir. Her şey ilâhî rahmetin bir tecellîsidir.

Bu Âyet-i kerime'lerde yapılan iyiliklerin, amel ve ibadetlerin ancak imanla birlikte yapıldığı takdirde menfaat vereceği belirtilmektedir.

"İşte bunlar, sağ tarafta yerlerini alan sağın adamlarıdır." (Beled: 18)

Kitapları sağ tarafından verilecek olan Ashâb-ı yemin, amel-i sâlih işlemekte en ileri giden, hem kendilerine hem de başkalarına huzur ve menfaat veren uğurlu kimselerdir.

Allah-u Teâlâ itaatkârlarla isyankârların durumlarını birlikte açıklamış, bahtiyarlarla bedbahtların arasındaki farkı beşeriyete duyurmuştur.

"Âyetlerimizi inkâr edenler ise; işte onlar, sol tarafta yerlerini alan solun adamlarıdır." (Beled: 19)

Kitapları sol tarafından verilecek olan uğursuz Ashâb-ı şimal ise, küfür ve isyanda en ileri giden, hem kendilerine hem başkalarına uğursuzluk veren kimselerdir.

"Ve üzerlerine kapıları kapanmış bir ateş vardır." (Beled: 20)

Cehennem kapıları bir daha açılmamak üzere sımsıkı kapatıldığı için, artık kaçıp kurtulmaları mümkün değildir. Hiçbir baca ve delik yoktur ki, oradan kendilerini rahatlatacak bir serinleme gelsin. O ateşin içinde sonsuza kadar azaplarla başbaşa kalacaklardır.

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

Hicretin Birinci Yılı

"Yahudiler" (2)

Yahudiler bu şerefli Peygamber'i tasdik edip destek olacak yerde inkâr etmek suretiyle, nefislerini çok kötü bir bedelle satmış oldular:

"Nefislerini ne kötü şeye değişip sattılar! Allah'ın, kullarından dilediğine lütfundan (kitap) indirmesine hased ederek Allah'ın indirdiğini inkâr ettiler ve bu sebeple gazap üstüne gazaba uğradılar.

Küfredenlere kahredici bir azap vardır." (Bakara: 90)

Onların küfre sapmalarının sebebi kıskançlık ve büyüklük taslamak olduğuna göre, hor ve hakir kılınmakla onlara karşılık verilmiş oldu.

Allah-u Teâlâ yahudileri kınamakta ve Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Onlara: 'Allah'ın indirdiğine iman edin!' denilince: 'Biz sadece bize indirilene inanırız.' derler ve ondan başkasını inkâr ederler." (Bakara: 91)

İncil gibi, Kur'an-ı kerim gibi ilâhi kitapları tasdik etmezler.

"Halbuki o Kur'an, kendi ellerinde bulunan Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gelen hak Kitap'tır." (Bakara: 91)

Böyle iken yine de inkâr ederler. Onların Tevrat'a iman ettikleri hakkındaki iddiaları da doğru değildir. Çünkü Allah'ı bilen ve tanıyan, kitabını da kabul eder. O'nun bütün Resul'lerine indirilmiş veya indirilmekte olana da iman eder. İşte Muhammed Aleyhisselâm son peygamberdir ve Tevrat da onun geleceğini müjdelemiştir. Ona indirilen kitap, Tevrat'ta bulunanı tasdik etmektedir. Durum böyle iken onu inkâr ettiler.

Şu kadar var ki, bu onların kötü tavırlarının, yanlış icraatlarının ilki değildir:

"Resul'üm! De ki: Şayet siz gerçekten inanmış kimseler idiyseyiz, daha önce Allah'ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz?" (Bakara: 91)

İmanınızda samimi iseniz onları niçin öldürdünüz? İnanduğunuz Tevrat bunu yasak kılmamış mıydı? Ecdâdınızın bu cinayetlerini doğru bir davranış gördüğünüz için, siz de onlar gibi câni hükmünde bulunmaktasınız.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde müslümanların ehl-i kitabı ne şekilde İslâm'a dâvet edeceklerini beyan buyurmaktadır:

"Zulmedenleri hariç ehl-i kitap ile ancak en güzel şekilde mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de size indirilene de iman ettik. Bizim ilâhımız da sizin ilâhınız da birdir. Ve biz yalnız O'na teslim olmuşuzdur." (Ankebût: 46)

Bu ifadede ehl-i kitaba târiz yollu uyarma vardır. Çünkü yahudiler kendi bilginlerini, hıristiyanlar da rahiplerini rab edinmişler, hususiyetle hıristiyanlar teslise yani üç ilâh inancına inanmışlardır. Müslümanlar ise bir olan Allah'a inanmışlar ve yalnız O'na teslim olmuşlardır. Kur'an-ı kerim'e inandıkları gibi, Tevrat'ın ve İncil'in asıllarının Allah kelâmı olduğuna da iman etmişlerdir.

Âyet-i kerime'de beyan buyurulduğu üzere sağduyu sahibi ehl-i kitabı İslâm'a dâvet etmek için en güzel metotları kullanmak gerekmektedir.

Şöyle ki; Allah-u Teâlâ'nın bir olduğuna, Muhammed Aleyhisselâm'ın son peygamber olduğuna, İslâm'dan başka dinlerin Allah katında makbul olmadığına dâir delilleri en güzel şekilde izah etmeli, Allah'ın âyetlerini önlerine koymalıdır.

"Resul'üm! İşte biz böylece sana Kitab'ı indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ederler. Bunlardan da ona iman edenler vardır. Bizim âyetlerimizi ancak kâfirler bile bile inkâr ederler." (Ankebût: 47)

Ancak küfürde ileri giden ve küfür üzere kalmakta kararlı olan kimseler bu inkârı yaparlar.

"Yoksa o, geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten korkan ve Rabb'inin rahmetini dileyen kimse gibi midir?" (Zümer: 9)

Elbette değildir. Çünkü bir mümin Rabb'inin rahmet ve mağfiretini diler, kâfirin yaptığı gibi sadece dünya menfaatleri peşinde koşmaz.

Yahudiler beklenen Peygamber'in geldiğini bildikleri halde, onun kadr-ü kıymetini düşürmek için, devamlı olarak karışık sorular sormaktan, kasıtlı bir takım itirazlar ortaya koymaktan geri durmuyorlardı.

Müslümanları dinlerinden soğutmak ve uzaklaştırmak için ellerinden geleni yapıyorlar, âyetlerin mânâlarını bozacak şekle sokuyorlar, dilleri sürtmüşçesine kelimeleri yanlış söylüyorlar, bir gün müslümanlığa girip ertesi günü çıkıyorlardı. Gayeleri müslümanlığı küçük düşürmek, müminleri şaşkırtmak, kalplere şüphe ve fesat tohumları saçmaktı.

İslâm düşmanlığı o kadar ileri gitmişti ki, ehl-i kitap'tan oldukları halde putperestliği müslümanlığa tercih bile ediyorlar, müşriklerin daha doğru yolda olduklarını söylüyorlardı.

EVLIYÂ-İ KİRAM

-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN

“HÂTEMÜ'L-EVLIYÂ” HAKKINDAKİ

BEYAN ve İFŞAATLARI (105)

Karabaş Velî -kuddise sırruh- (4)

Osmanlı dönemi Halvetî şeyhlerinin önde gelenlerinden olan Karabaş Velî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**Kâşifü'l-Esrâr**" adlı "**Fusûs şerhi**"nde, Hâtemü'r-rusul ve Hâtemü'l-evliyâ'nın ilim ve mertebesi hakkında ortaya koyduğu güzîde ifşaatlarını size arzetmiştik.

Hazret'in, Zâtî tecellî'nin hakîkati ve "**Hâtemü'l-velâye**"nin mâhiyeti ile ilgili karmaşık meselelere son derece mühim te'vil ve izâhlar getirdiği bu eserindeki ifşaatlarından sonra, son olarak "**Mağzu'l-Fusûs**" adlı eserinde yer alan beyan ve ifşaatlarını da nakletmeye çalışacağız.

KARABAŞ VELÎ -Kuddise Sırruh- HAZRETLERİ'NİN

"MAĞZU'L-FUSÛS" ADLI ESERİNDE YER ALAN İFŞAATLARI

Şeyhü'l-ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**Fusûsu'l-Hikem**"inde beyan buyurduğu, "**Hâtemü'r-risâle**" ve "**Hâtemü'l-velâye**" mertebeleri arasındaki ilgiyi ve münâsebeti ortaya çıkaran beyanlarını ustalıkla şerheden Karabaş Velî -kuddise sırruh- Hazretleri, bu eserinde yaptığı te'vil ve izahların ışığında "**Fusûsu'l-Hikem**"de yer alan ilimleri tasnif etmek gâyesiyle "**Mağzu'l-Fusûs**" adlı eserini kaleme almıştır.

Karabaş Velî -kuddise sırruh- Hazretleri, bilinen yegâne nüshası Üsküdar Hacı Selîm Ağa Kütüphanesi, Hüdâyî Efendi kısmı, 309 no'da kayıtlı bulunan ve bizzat müellif hattı olduğu anlaşılan bu eserinin ünvan yaprağında: "**Vakf itdüm eş-Şeyh Mahmûd Efendî'ye, ve evlâdlarına ve fukarâsına kırâ'atını şart itdüm.**" demek sûretiyle, kitabı Azîz Mahmûd Hüdâyî -kuddise sırruh- Hazretleri ve ihvânına hediye ettiğini açıkça bildirmiştir.

"**Mağzu'l-Fusûs**"un baş tarafında, "**Fusûsu'l-Hikem**"in "**Şît Aleyhisselâm Fassı**"nda on yedi ilim bulunduğu ve bunlardan on ikincisinin "**Hâtemü'r-rusul ve Hâtemü'l-velâye ilmi**" olduğuna işaret eden Hazret (vr. 1^b), meseleye "**İlm-i Hâtemü'r-rusul ve Hâtemü'l-velâye**" başlığı altında giriş yaparak (vr. 13^b-14^a), "**Kâşifü'l-Esrâr**"da verdiği bilgileri bir bakıma hülâsa etmiştir.

Mahlûkât İçinde "Hâtemü'l-Velâye"nin

Fevkinde Mertebe Yoktur!

Karabaş Velî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Mağzu'l-Fusûs**" adlı eserinde "**Hâtemü'r-rusul**" ve "**Hâtemü'l-evliyâ**" sıfatının kimlerde tecellî ettiğine işaret ederek, Zâtî tecellî nedeniyle mahlûkât içerisinde bu mertebenin fevkinde bir mertebe bulunmadığını haber vermiştir:

"Hâtemü'r-rusul, nübüvvetin kendisiyle hatmedildiği kimsedir; Hâtemü'l-velâye ise, İlâhî sıfatları bünyesinde toplayan 'Zât' ismine mazhar olan kimsedir. Ona 'tek imam' adı verilir. Bu sâyede 'Velâyetin Hâtem'i' de bulunduğu için, mahlûkât içerisinde bunun fevkinde bir rütbe yoktur.

Ey nazar sâhibi!

Bu gönderme va anlayışta: 'Şeyhler yaratılmış olanların en kâmilleridir.' sözüne göre, Şeyh'in -kuddise sırruhû- ezelden ebede kadar devâm eden nübüvvet ve velâyet hakkındaki sözüne bir nazar et! Zîrâ Hâtemü'r-rusûl Hâtemü'l-velâye'den öğrendiği için, 'Şuhûd ilmi'ni bilenler ancak onların ikisidir. O tıpkı Hızır -'aleyhisselâm- ile Mûsâ gibi; Şerî'at husûsunda Hâtemü'r-rusûl'e tâbî bir kimse olarak, [ilmini] 'Ehadiyyet'in kaynağından elde eder. 'Velî' Allah-u Teâlâ'nın sıfatlarından bir sıfat olduğu için durum buna göre şekillenir.' ("Mağzu'l-Fusûs", Üsküdar Hacı Selim Ağa Ktp. Hüdâyî Efendi, nr.: 309, vr. 14^a)

"Hâtemü'r-Risâle"nin Mâhiyeti ve "Hâtemü'l-Velâye" ile Münâsebeti:

Hazret "**Mağzu'l-Fusûs**"ta yer alan başka bir beyânında, Hâtemü'r-rusûl'ün "**Hâtemü'l-velâye**" mertebesine mahsus İlâhî ilimleri kendi velâyetine vâris olan Hâtemü'l-evliyâ'dan elde ettiğini beyan etmiş; ancak bu durumun, Hâtemü'r-rusûl'de bir noksanlık bulunduğu anlamına gelmeyeceğini ifâde etmiştir:

"İlâhî isimleri kendisinde toplamış bulunan Hâtemü'r-rusûl, kendi velâyetinde olanı başkasından elde edince, onun için bir iliştilme ve verilme durumu ortaya çıkar. Ancak bu, onunla ilgili olarak aslâ bir noksanlığı gerektirmez, zîrâ onun için noksanlık diye bir şey yoktur.

Çünkü:

'Levlâke' = 'Sen olmasaydın...' onun durumu hakkındadır.

O'nun -Aleyhisselâm-:

'Ben Allah'tanım, mü'minler de bendendir.' buyurması da bunu tasdik eder.

Hâtemü'l-velâye de mü'minlerden birisidir; o, onun güzelliklerinden bir güzelliktir. Buna göre Peygamber'imiz -Aleyhisselâm- mevcûdâtın aslıdır. Bize göre bu, Zât denizinin hakikat noktasından sıfatların zuhûru için dalgalandığı vakit, Ceberût âlemine ulaşarak Muhammed -Aleyhisselâm-ın rûhunu tasvir etmesi, sonra onun bir ta'ayyün hil'atı kılınmayıp 'Zât' ismiyle isimlendirilmesi, sonra da ona Şerî'at'tan ibâret olan sûrî ve velâyetten ibâret olan mânevî da'vet olmak üzere iki da'vetin verilmesidir.

O -Aleyhisselâm-:

'Ben ruhların babası, eşyânın anasıym.' buyurduğu için, onun zâhiri Hâtemü'r-rusûl, bâtını ise Hâtemü'l-velâye'dir.

Şerî'atı alan herhangi bir kimse ancak ondan alır; velâyeti alan herhangi bir kimse de yine ancak ondan elde eder. Lâkin onun da 'Ehâdiyyet' ve Vâhidiyyet' olmak üzere iki makâmı vardır. Velâyet 'Ehadiyyet'ten alınır, Şerî'at 'Vâhidiyyet'ten alınır. Müşâhâde ilminin alınması için bir kimse takdir edilince, onun zâhiri bizim zâhirimiz, bâtını da bizim bâtınımız olduğu için, Şerî'at ve sır başka türlü alınamaz. İşte buna göre Peygamber -Aleyhisselâm-ın da iki makâmı vardır.' ("Mağzu'l-Fusûs", Üsküdar Hacı Selim Ağa Ktp. Hüdâyî Efendi, nr.: 309, vr. 14^a-14^b)

Karabaş Velî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**Hâtemü'l-velâye**" hakkındaki ifşaatları, "**Mağzu'l-Fusûs**"ta yer alan bu beyanları ile sona ermektedir.

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (40)

Hallâc-ı Mansûr -kuddise sırruh-

"Ferdâniyyet Evi"ne Giren En Büyük Velî:

Tasavvuf târihinin yetiştirdiği müstesnâ sîmâlardan olan ve tecelliyât-ı ilâhî'ye mazhar olduğu bir sırada: **"Ene'l-Hakk = Ben Hakk'ım!"** sözünü söylediği için, asrın ulemâsının tahrîkiyle fecî şekilde katledilen Hallâc-ı Mansûr -kuddise sırruh- Hazretleri de (858- 919) Hâtemü'l-evliyâ'dan ve vâris olduğu **"Ferdâniyyet"** mertebesinden sözetmiştir.

Mîlâdî on ikinci asırda İran taraflarında yaşayan Aynü'l-kudât Hemedânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin, bugün Hindistan'da mahfûz bulunan **"Kitâbu't-Temhîdât"** isimli eserinde, Hazret'in Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin üslûbuna benzer bir üslûpla, Allah dostlarının en büyüğü olan, **"Ferdâniyyet"** mertebesine çıkarılan, O'nun kibriyâ ve heybetinin perdesi kendisinden kaldırılan ve Hakk'ın himâyesi altında nefsin düşmanlığından korunan bir zâttan bahsettiği açıkça müşâhade edilmektedir.

İşte bu eserde nakledildiğine göre o, âlâmetlerinden açıkça anlaşılacağı üzere, Hâtemü'l-evliyâ olan zâta işaret ederek şöyle söylemiştir:

"Allah kullarından bir kulu en büyük dostu yapmayı dilediği vakit; ona zikir kapısını açar, yakınlık kapısını ona aralar, onu Tevhîd kürsüsünün üzerinde oturtur, sonra da ondan perdeyi kaldırarak, müşâhade yolu ile ona 'ferdâniyyet' i gösterir. O 'ferdâniyyet'; yâni 'teklik' evine girer, O'nun Kibriyâ ve Cemâl'ini keşfeder. Gözü Cemâl'e ilişince de, artık kendisi diye bir şey kalmaz. Fânî olan (bu) kul, o an Hakk ile bâkî olur; Sübhân olan Allah'ın himâyesinde o, nefsin dâvâlarından uzak olur." (Aynü'l-kudât Hemedânî, "Kitâbu't-Temhîdât", Hindistan Kütüphanesi [Mektebetü'l-Hindî], nr.: 445, vr. 68)

Bunun sırrını size arzedelim:

Farz-ı muhâl ki, senin en yakın bir dostun var. Fakat Allah-u Teâlâ'dan daha yakın bir dost olamaz, Vallâhi olmaz! O'nu bulan başka dostu neyler? Dost olarak O yeter!..

Allah muhabbeti öyle bir muhabbettir!..

Allah-u Teâlâ ona bin tâne can verse, bin tâne de cânân verse, Allah-u Teâlâ'yı tercih eder, bin canından da, bin cânânından da vazgeçer. Görülmeyen Allah'a bu yapılmaz... Has odanın sırları buna derler işte!

Seyyid-i Kâinât Sebeb-i Mevcûdât -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in hayatı boyunca yaptığı bir duâları şöyledir:

"Ey Allah'ım! Beni bağışla, bana acı, en yüce Arkadaş'a kavuşturun!" (Buhârî, Tecdîd-i sarîh: 1665)

Onun arkadaşı O idi ve âhirete intikâl ederken de son kelâmı bu oldu. Hayâtı boyunca Allah-u Teâlâ ile arkadaşlık yaptı ve en çok sevdiği arkadaşına kavuştu.

Bir kişi o kişiyi görecek ki arkadaş olsun. Görülmeyen bir kişi arkadaş olamaz. Görecek ve bilecek ki, O'nunla olacak...

O'nunla arkadaşlık ne demek? O içeride olup, onu idâre eder; sen O'nu göremezsin!..

Farz-ı muhâl ki bir tulum var, tulumu O idâre ediyor; herkes tulumu görüyor, içeride tasarruf edeni görmüyor!

Görünmeyen, bilinmeyen bir kişiyle arkadaşlık olmaz. Göreceksin, bileceksin, tanıyacaksın ki sana arkadaşlık yapsın. O sana duyuracak; O sana duyurmadıkça duyamazsın. Bu "**Hakkâ'l-yakîn**" bir ilimdir, diğerleri ise "**Ayne'l-yakîn**"dir.

Sen bir maskeden ibâretsin; O sana kendini duyuracak, O sana kendini gösterecek ve bildirecek ki bilmiş ve görmüş olursun. Hep O, hep O'ndan... Maskenin ne hükmü var? Bir kâğıt parçası!.. Senin kâğıt parçasından ne farkın var? Senin masken etten, onu da halkeden O...

Bu ifşaatları açmaya kendimi lâıyk bile görmüyorum, çoğunu onun için açmıyorum. Açık amma kapalı. Zâhirini anlıyorsunuz, orada kalıyorsunuz; aslını bilmeniz mümkün değil!.. Çünkü O'nu bilmen için de o olman lâzım, o için Hakkâ'l-yakîn'i olman lâzım...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

Veliler de Üç Kısımdır (2)

Geçen aydan kaldığımız yerden devam ediyoruz:

2. Sehm-i Nübüvvetine Vâris Olanlar:

Bunlar zâhirî ilme sahiptirler, faydalı ilim diye tarif edilen ilme de mazhardırlar. Hakiki âlimler bunlardır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Siz beşeriyet için meydana çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız ve Allah'a inanırsınız." buyurmaktadır. (Âl-i imrân: 110)

Hiç kimseden menfaat beklemez. Okuttuğu ilimden aslâ ücret almaz. Her işleri yalnız ve yalnız rızâ-i Bâri'ye dayanır, bütün icraatları liveçhillâhtır.

"Onlar Kur'an ehli, Allah ehli ve Allah'ın has kullarıdır." (İbn-i Mâce: 215)

Diye Hadis-i şerif'te tarif edilenler bunlardır. Hem zâhirî, hem de bâtinî ilme sahiptirler.

Kur'an-ı kerim'in hükümlerini yaşarlar. Bütün iş ve icraatlarını ahkâma uydururlar. Halka nur saçarlar, beşeriyeti irşad ederler. Bunlar irşad memurlarıdır. Sayıları pek azdır.

Allah-u Teâlâ Peygamber Aleyhimüsselâm Hazerâti'nı derece derece kıldığı gibi, Evliyâullah Hazerâti da derece derecedir. Birisine verdiği diğerine vermemiştir.

İrşad için vazifelendirdiği velileri ikinci deviri tamamlatıp üçüncü devire düşürmüş, onu halk arasına sürmüştür. O irşada mezundur ve mecburdur, diğerleri mecbur değildir. Onlar kemâlini bulmuştur, derecesine kavuşmuştur, fakat vazifeli değildirler.

Meselâ resul ilâhî tebliğe memurdur, nebi ise irşada mezun değil izahata mezundur. Böyle olduğu gibi diğer veliler de irşada mezun değil, ıslahata memurdur.

3. Sehm-i Velâyetine Vâris Olanlar:

Bunlara mukarrebun denir. Allah-u Teâlâ'nın sevdiği, seçtiği veli kullarıdır, makamları çok âlidir, daima huzurda, huşudadırlar. O huzurdan ayrılmak istemezler. Kendilerine gelen emir ve ilhama bakarlar. Fakat irşad memuru değildirler, halk ile hiçbir ilgileri yoktur.

Âyet-i kerime'de:

"Eğer bilmiyorsanız dini müşküllerinizi ehl-i zikirden sual ediniz." buyuruluyor. (Nahl: 43 - Enbiyâ: 7)

Allah-u Teâlâ'nın bildirdiği kadar gizli sırlara vâkıftırlar. Fakat vukufiyetlerini ifşâ etmezler. Bilir, fakat kendi hududunda kalır.

Ehl-i zikirden murad evliyâullah hazerâtıdır.

Bunlar Allah-u Teâlâ'nın huzur-u izzetine kadar çıkardığı kimselerdir.

Bu sevgili kullarını daire-i saadetine almış, merkez-i selâmetine çıkarmış, huzuruna kadar almış ve en büyük saâdetine eriştirmiştir.

"Onlar sıdk makamında kuvvet ve kudret sahibi hükümdarın huzurundadırlar." (Kamer: 55)

Kimi sevmişse onu seçmiş, kimi de seçmişse onu kendisine çekmiştir. Huzur-u ilâhisine ancak sevdiğini, seçtiğini alır.

Allah-u Teâlâ bu sevdiği kullarını kendine çektiği için, içini nurlandırmış, her türlü ahlâk-ı zemime'den temizlemiş, ahlâk-ı hamide'ye de nâil etmiş:

"Allah dilediği kimseyi nuruna kavuşturur." (Nur: 35)

Âyet-i kerime'si mucibince o kul Allah-u Teâlâ'nın nuruna ve lütfuna kavuşmuştur.

Bu gibi kimselerin dünyadaki durumları da budur, ahiretteki durumları da budur. Aynı durum dünyadan ahirete intikal etmiştir.

b. Kemâl:

Gayrıya tecavüz etmez, hududunu muhafaza eder, yol tarif eder, fakat mürid götürmeye sahib-i salâhiyet değildir. Yolu öğrenmiştir, kendisine tâbi olanlara yolu tarif eder, "Bu yoldan git!" der, müridi götürmeye muktedir değildir.

c. Mukallid:

Bugün sahayı işte bu mukallidler istilâ etmiştir. Zan ile hareket ederler, hiçbir iş ve hareketleri ahkâm-ı ilâhî'ye uymaz.

Bir temsil getirelim. Bal arısı bal yapar, eşek arısı da vızıldar. Karşıdan gören onları bir gibi zanneder. Ehl-i hakikat bunları ayırt eder.

Bunun içindir ki tarikat bir tatbikattır, nazarî bilgilerle anlaşılmaz. Tadılmadıkça, yaşamadıkça lezzeti bilinmez.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

Kıyamet Alâmetleriyle İlgili Hadis-i Şerif'ler

Hazret-i Mehdi'nin zuhur etmesi de kıyamet alâmetlerindedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

"Kıyametin kopmasına bir gün bile kalsa, Allah-u Teâlâ o günü uzatarak benim soyumdan bir kişi gönderecektir. Adı adımın, babasının adı babamın adının aynısı olacak, zulüm ve zorbalık altında inleyen yeryüzünü huzur ve adâletle dolduracaktır." (Ebu Dâvud - Tirmizî)

"Mehdi, kızım Fâtıma'nın çocuklarından ve benim ehl-i beytimdendir." (Ebu Dâvud: 4284)

"Mehdi bendendir. Alnı geniş, burnu ince uzun ve ortası biraz yüksekcedir. Yedi sene hükmeder. Yeryüzünü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi, onu doğruluk ve adâletle doldurur." (Ebu Dâvud: 4285)

"O zât insanlar içerisinde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in sünneti ile amel eder. İslâm yeryüzüne tam mânâsı ile yerleşir. Yeryüzünde yedi sene kalır, sonra vefat eder ve müslümanlar onun üzerine namaz kılarlar." (Ebu Dâvud: 4286)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kıyametin diğer alâmetleri hakkında Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır:

"Kıyamet kopmadan önce vuku bulacak alâmetlerden altı şeyi sayınız:

1. Benim ölümüm.

2. Kudüs'ün fethedilmesi.

3. Koyun vebasası gibi bir hastalıkla insanların kırılması.

4. Mal çokluğu ki, birisine yüz altın verildiğinde onu az görerek öfkelenmesi, memnun olmaması.

5. İstisnasız her Arap evine girecek bir fitnenin yayılması.

6. Sizinle sarı ırk arasında bir barış antlaşmasının yapılması, onların bu barışı bozmaları ve her birinde oniki bin kişi bulunan seksen sancakla gelip size hücum etmeleri." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1313)

"İlmin azalması, bilgisizliğin çoğalması, fuhşun alana çıkması, kadınların çoğalması, elli kadına bir erkek düşecek kadar erkeklerin azalması kıyamet alâmetlerindedir." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 72)

"İlmin kalkması, bilgisizliğin yerleşmesi, çeşitli içkilerin içilmesi, zinanın aleni yapılması elbet kıyamet alâmetlerindedir." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 71)

"Devlet malı belirli çevrelerin menfaati yapıldığı, emanet kelepirci ve zekât angarya sayıldığı, ilim dinden başka gaye için tahsil edildiği, kişi karısına itaat edip annesine asi olduğu ve dostunu kendisine yaklaştırıp babasını uzaklaştırdığı, mescidlerde gürültüler başgösterdiği, fâsık kimsenin kabilenin başına geçtiği ve aşâğılık adamın milletin lideri olduğu, şerrinden korkulduğu için kişiye ikramda bulunulduğu, şarkıcı kadınlar ve çalgı âletleri türediği, şaraplar içildiği ve bu ümmetin sonunda gelenler evvel gelenleri lânetlediği zaman; işte o zaman kızıl rüzgâr, zelzele, yere batma, şekil değiştirme, taşlanma ve ipi kopan bir kolyenin tanelerinin birbiri ardı sıra gitmesi gibi birbirini takip eden alâmetler beklesinler." (Tirmizî)

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki gayretleri mideleri, şerefleri servetleri, kibleleri karıları, dinleri dirhemleri ve dinarları olacak. Onlar mahlûkatın en şerlileridir ve onların Allah katında hiçbir nasipleri yoktur." (Deylemi)

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecektir ki İslâm'ın yalnız ismi, Kur'an'ın ise resmi kalacak. Mescidler dış görünüşleri ile mamur, fakat içleri hidayetden mahrum olacak.

Onların âlimleri gök kubbe altındakilerin en şerlileridir. Fitne onlardan çıktı ve yine onlara dönecektir." (Beyhaki)

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, fâiz yemeyen kimse kalmayacaktır. Fâizin kendisini yemese bile tozunu yutacaktır." (Ebu Dâvud)

"İnsanlar mescidlerle birbirine karşı övünmedikçe kıyamet kopmaz." (Nesâî)

"İnsanlar bina yapmakta birbirleriyle yarışmadıkça kıyamet kopmaz." (Buhârî)

"Her milletin başına münafıklar geçmedikçe kıyamet kopmaz." (Mecmauz-Zevaid)

"Bir kimse hakkında ne kadar kahraman zâttır, ne kadar zarif kişidir, o ne kadar akıllı kimsedir, diye övülür. Halbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur." (Müslim)

"İnsanların dünyaca en bahtiyarını âdi oğlu âdiler teşkil etmedikçe kıyamet kopmaz." (Tirmizî)

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, imamınızı öldürmedikçe, kılıçlarınızı birbirinize karşı kullanmadıkça, dünyanıza şerhleriniz vâris olmadıkça kıyamet kopmaz." (Tirmizî)

"Hepsi de Allah'ın peygamberi olduğunu iddiâ eden otuza yakın yalancı deccaller türemedikçe kıyamet kopmaz." (Tirmizî)

"Şüphesiz ki kıyametin önünde yalancılar zuhur edecektir." (Müslim)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Amerika'da İktidar Değişti, Zihniyet Değişmedi!

Obama'nın kritik görevler için açıkladığı isimler Bush devrinden daha tehlikeli günler yaşanabileceğinin işaretlerini veriyor. Tehlikeli yeni bir devir başlıyor. Yeni yönetimin yöntemi farklı ancak zihniyeti daha tehlikeli. Zulmü Obama maskesinin arkasına saklamaya çalışacaklar.

Amerikan başkanlık seçimlerini Obama'nın kazanması, pervasız Bush yönetiminden ikrah etmiş olan dünya halklarında bir ümit doğmasına sebep oldu.

Ancak bu ümit tehlikeli bir "Ümit". Zira düşmandan -tehlikeli bir düşmandan- medet ummak ne kadar büyük bir basiretsizliktir!

Şunu bir defa kafamıza iyice yerleştirmemiz lâzımdır: Amerika'daki gerçek iktidar sahiplerinin ideolojisi "Siyonizm"dir. Buna ister "Amerikan Derin Devleti" deyin, isterseniz başka bir şey deyin.

Amerika'da bu ideolojiye teslim olmayan hiçbir kimse başkan adayı bile olamaz. Kafasına göre hareket etmek isteyen de ortadan kaldırırlar. Bugün suikastle bertaraf edilmiş devlet başkanı sayısı itibari ile Amerika hemen bütün ülkelerin başında gelir. Hiçbir suikastin gerçek faili de ortaya çıkartılabilmemiş değildir.

Son yüzyıldaki siyonist-masonik gizli dünya iktidarını tahlil ettiğinizde şunu görürsünüz: Bu iktidar en büyük gücünü gizlilikten ve "Maske"li icraatlarından almıştır.

Bush, pervasız, kibirli, biraz da ahmak bir adamdı. İki yüzlülüğü pek beceremiyordu. Amerikan devletine maske olamıyordu.

Gerçi Amerika hiçbir maskenin gizleyemeyeceği kadar büyük işlere girişmişti. İşler sarpa sardı. Bütün dünya Amerika'dan ikrah etmeye başladı. Küfürde dost bildikleri ülkeler bile Amerika'dan yaka silktilti.

Durum bu olunca "Siyonist Amerikan Derin Devleti" tekrar maskeli günlere dönmek zorunda kaldı. Amerikan milleti gibi ırkçı bir halka, siyah bir adamı başkan olarak seçtirmekte muvaffak oldular.

Yeni "Maskeli Kunta Kinte" hemen icraatına başladı. En kritik görevlere Cumhuriyetçi Bush iktidarını bile aratacak derecede koyu siyonistleri getirdi.

Obama'nın açıkladığı isimler Bush devrinden daha tehlikeli günler yaşanabileceğinin işaretlerini veriyor. Tehlikeli yeni bir devir başlıyor.

Obama, seçilmeden önce, Afganistan'daki ABD askerî müdahalesini tırmandırmı; "terörizme karşı savaş"ı, Pakistan'ın Afgan direnişine sempatik bakan köy, kasaba ve şehirlerini de kapsayacak şekilde genişletme sözü vermiştir. Uranyum zenginleştirmesini sürdürdüğü takdirde İran'a saldırma vaadinde bulunmuştur. Obama'nın yardımcısı Joseph Biden, bir dizi 'çatışma noktaları'nı (İran, Afganistan, Pakistan, Rusya ve Kuzey Kore dahil) sıralayarak Obama'nın bunlara 'cevabını güç kullanarak vereceğine' vurgu yapmıştır. Obama, ABD güçlerini Irak'tan çekmek hususunda zannedildiği kadar hevesli değildir. Çünkü Ortadoğu için tasarladığı askerî politikalarını uygulayabilmesi için ABD birliklerinin Irak'ta bulunması elzemdir.

Obama, İsrail Lobisi'nin konumunu ve Yahudi devletinin saldırgan politikalarını koşulsuz desteklediğini açıklamıştır. ABD için malî bedeli ne olursa olsun İsrail askerî saldırılarına arka çıkma sözü vermiştir.

Obama'nın çalışma arkadaşları ve yönetim kadrosu azılı siyonistlerle doludur.

Meselâ Beyaz Saray Genel Sekreteri olarak çalışacak olan Rahm Emanuel babadan gelme azılı bir siyonist olarak biliniyor. Kudüs doğumlu babası Benjamin M. Emanuel, İsrail'in bağımsızlığı için saldırı ve terör politikasını en acımasız şekilde uygulayan IRGUN (Milli Askerî Teşkilat) terör örgütünün önemli bir mensubuydu. Bu örgüt 1931 yılından sonra faaliyet gösteren, İsrail tarihinde kilit öneme sahip çok etkin bir silahlı örgüttü. IRGUN'un faaliyet gösterdiği dönem İsrail'in tarihinin en kanlı dönemlerinden biriydi. Bu örgüt bir taraftan Araplara, diğer taraftan İngiliz manda yönetime karşı terör eylemleri yaparak İsrail'in temellerinin atılmasında önemli rol oynamıştı.

Bu secere Amerikan yahudilerini ziyadesiyle memnun ediyor. Nitekim 155 Yahudi Federasyonunu temsil eden Birleşik Yahudi Cemaatleri (United Jewish Communities) teşkilatının Başkanı William Daroff bu bağlantının altını şu sözlerle çiziyor: "*Çocuklarını Yahudi okullarına gönderen, Ortodoks bir Yahudi sinagoguna devam eden ve iyi bir IRGUN damarından gelen Rahm Emanuel aynı zamanda İsrail'in iyi bir dostudur da.*"

Bu müstakbel Beyaz Saray Genel Sekreterinin babası Benjamin Emanuel oğlunun yeni görevi hakkında bir İsrail gazetesine "*Tabii ki başkanı İsrail yanlısı olması yönünde etkileyecek. Neden yapmasın ki? Ne yani, o bir Arap mı? Beyaz Saray'da yerleri temizleyecek değil herhalde.*" diye yumurtladı bile.

Bu pervasız sözler üzerine Rahm Emanuel Amerikan-Arap Ayrımcılık Karşıtı Komitesi başkanı Mary Rose Oakar'ı arayarak ailesi adına özür dilemek zorunda kaldı.

Beyaz Saray'ın genel sekreterlik makamı son derece önemli bir makamdır. Beyaz Saray'ın yönetiminden birinci derecede sorumludur. Önemli ve kilit personelin seçiminde, bunların denetiminde, personel sisteminin yapılandırılmasında, gelen bilgilerin yönetiminde söz sahibidir. Başkanın en yakın sağ kolu olduğu kolaylıkla söylenebilir.

"Bazılarına göre bir teröristin oğlu, 'vaat edilen toprak' için savaşan örgütün mensubu. Küresel ekonomik krizin en önemli sebebi olarak gösterilen Hedge fon yöneticisi olan ve büyük paralar kazanan adam.

İsrail yanlısı değil, İsrail aşırı sağ mensubu.. Bildiğimiz anlamda bir Zio-faşist. Elinden gelse bütün Ortadoğu'yu dümdüz etmek isteyen biri. George Bush'u bile, İsrail'e yeterli destek vermediği için eleştiren adam. Tam anlamıyla ırkçı...

18 yaşına kadar İsrail vatandaşıydı. İsrail pasaportunu gizledi. 1991'deki Körfez Savaşı sırasında İsrail pasaportunu gün yüzüne çıkarıp, "ülkesi" İsrail'i Saddam'ın füzelerinden korumak için askere gitti. Lübnan sınırında görev yaptı." (İbrahim Karagül, 11 Kasım 2008)

Karagül Obama'nın bir sözünü de şöyle aktarıyor:

"Barack Obama'nın aslında pek bir yerde yer almayan bir sözünü hatırlıyorum. 'Aile geçmişimiz Müslümanlıktan önce Yahudi olabilir.'

Yahudilik veya İsrail değil konumuz. Bu ideolojik kadroların ABD üzerinden dünyaya nasıl bedel ödettikleridir."

İlginç bir ayrıntı da şudur ki, Obama'nın ailesinin yaşadığı Kenya ülke olarak İsrail'in Afrika'daki en yakın bir partneridir.

Yeni başkan yardımcısı Joe Biden ise özellikle Türkiye aleyhindeki hemen her kararda imzası bulunması ile tanınan bir kimse. Katolik kökenli olmasına rağmen sürekli olarak siyonist olmakla övünüyor. Shalom kanalına yaptığı açıklamalarının birinde Biden, "Siyonist olmak için Yahudi olmak şart değil." şeklinde konuşmuştu. Ayrıca bir keresinde oğlunun bir yahudi ile evli olmasından duyduğu memnuniyeti de dile getirmişti.

Diğer siyonistlere gelince:

"Obamadan neoconları aratacak kabine!

Barack Obama, güvenlik ve dış politikada kritik görevlere yaptığı atamalarla kendisine umut bağlayanları tam anlamıyla hayal kırıklığına uğrattı.

... seçim yarışında Cumhuriyetçi rakibi John McCain'i destekleyen eski NATO komutanı General James Jones'u Ulusal Güvenlik Danışmanlığına, Irak savaşına destek veren Arizona Valisi Janet Napolitano'yu da İç Güvenlik Bakanlığının başına getiren Obama'nın bu tercihleri, kendisine destek veren çevreleri umutsuzluğa düşürdü.

Obama'nın halihazırdaki Savunma Bakanı Robert Gates'i görevinde tutma niyeti taşıdığına dair işaretler, ... Bu endişeyi güçlendiren faktörlerden biri de, Hillary Clinton'ın Dışişleri Bakanlığına kendi ekibini getireceği ve bunların da çoğunlukla muhafazakar düşünürlerden oluşacağı ihtimali.

Obama'nın tercihleriyle ilgili şüpheleri derinleştiren diğer bir husus da, Demokrat Başkanın, Baba Bush'un Ulusal Güvenlik Danışmanı Brent Scowcroft'tan aylardır tavsiyeler aldığıının ortaya çıkması." (24 Kasım 2008, Star/internet)

Amerikan yönetiminde yahudi dönmesi olan kişilerin görev alması çok rastlanan bir durumdur. Ancak son zamanlarda resmen yahudi olan, hatta Ortodoks yahudi olan insanlar açıkça üst kademelerde görev almaya başladılar.

Amerika'nın İsrail karşısındaki durumu içler acısıdır. Başka bir ülkenin vatandaşı olan, başka bir ülkenin menfaatini kendi ülkesinden daha çok düşündüğü aşikâr olan insanların üst kademelerde görevler alması ve bu duruma gerçek Amerikalıların seslerini çıkartamaması Amerika açısından ne kadar acınası bir durum değil mi?

Amerikan Dış Siyasetinin Seyri Nasıl Olacak?

Amerika'nın küresel üstünlüğünün üç ayağı bulunuyordu. Ekonomik, siyasi ve askerî. Amerika ekonomik ve siyasi üstünlüğünü ve önderliğini kaybetti sayılır. Küresel iddialarını sürdürürebilmek için askerî üstünlüğünü çok daha agresif bir şekilde kullanması beklenebilir. Küresel üstünlüğüne meydan okuyan, engel olan ülkeleri bertaraf etmek için her türlü çalgınlığa başvurabilir.

Yakın vadede Amerika'nın Afrika'da, Afganistan-Pakistan hattında ve İran'da askerî, Irak'ın kuzeyinde siyasî bir hareket içerisine girmesi beklenebilir. Türkiye'yi sıkıntılı bir sürecin beklediğini tahmin edebiliriz.

Amerika "Terörle Global Savaş" adı altında bir savaş yürütüyor. Nitekim bunun uzun bir savaş olduğunu değişik ağızlardan deklare etmişlerdi. Yani Amerikan yönetimi kendisini harp halinde görüyor. Bizde bu tür açıklamaları politikacı lafı gibi algılama eğilimi var. Ancak bunlar Amerikan devletinin uzun vadeli stratejik kararı. Herhangi bir başkanın tek başına Amerikan politikasında temel bir yön değiştirme yapması mümkün değil. Öyle bir işaret de zaten yok.

Afrikalı başkanın Afrika işgali!

"Korsanlık bahanesiyle Afrika'yı işgal hazırlığı

ABD'nin, Afrika'da yükselen Rus ve Çin etkisine karşı kurduğu Afrika ordusu AFRICOM'dan sonra artan korsan eylemlerini, kıtanın tamamına el koyma amacıyla kullanacağı belirtildi.

ABD, şu anda günlük petrol tüketiminin yüzde 15'ini Afrika'dan karşılıyor ... ABD yönetimini, kıtaya dönük çok özel bir askeri komutanlık kurmaya iten ana nedenin ise; ...Çin Halk Cumhuriyeti, Nijerya, Angola ve Sudan'dan petrol alımını giderek artırıyor. Pekin, Nijerya ve Angola'ya son bir yıl içinde 2 milyar dolar, Sudan'a ise tam 10 milyar dolarlık yatırım yaptı.

... 2015 yılında, ABD'nin ihtiyacı olan petrolün yaklaşık yüzde 25'inin Afrika'dan gelmesi planlanıyor. ... AFRICOM, 1 Ekim 2008 itibarıyla devreye girdi. Bu tarihten sonra, Somali korsanları işi, bölgedeki NATO kuvvetlerine saldırmaya kadar vardırı ve 'deniz haydutluğu' en üst düzeye ulaştı. ... ABD'nin Somali korsanlarını bahane ederek Cibuti'deki üssünü genişletmesi ve tüm Afrika'nın 'Amerikan tarzı istikrara kavuşan' bir bölge olmasının beklendiği de vurgulanıyor..." (Ardan Zentürk, 22 Kasım 2008)

Kuzey Irak:

Yeni Amerikan yönetiminin Kuzey Irak'ta bağımsızlık için yeşil ışık yakacağını, Türkiye ile olan ilişkilerini feda etmeyi göze alacağını tahmin edebiliriz. Türkiye için zorlu bir dönem başlıyor. Zira Bush'un ilk seçildiği 2000 yılında da Demokrat Parti Türkiye karşıtı fikir sahiplerinin yuvası gibiydi. Bugün daha çok öyle. Başkan yardımcısı Biden'in durumunu yukarıda söyledik. Obama'nın Ermeni meselesine "Soykırım" demesi, Türkiye'yi Kıbrıs'ta "İşgalci" olarak tanımlaması için tuzu biberi. Kuzey Irak reislerine bağımsızlık fikri aşılıp duran Amerikalı danışmanlar etkili görevlere geliyor. Her türlü duruma hazırlıklı olmak lâzımdır.

Ey Kibirli Amerika!

"Ey Kibirli Amerika!

Daha altı yıl öncesine kadar *"Artık bundan sonraki dünya tarihini ben yazacağım!"* diye kasım kasım kasılıyordun. O kadar büyük bir kibrin vardı ki, kendini tanrı zanneden "derin" adamların, devletini tanrı yerine koyan ahmak yöneticilerin vardı.

Bir seçim kazasında ahmak bir adam başa geçmişti. Amerikanın bütün kibirini söz ve hareketleri ile ifşa ediverdi. "Ben yaparım!", "Yakarım!", "Yok ederim" edasıyla ortalığa çıkıverdi. Kendisini Hollywood filmlerinin dünyayı kurtaran adamlarından zannediyordu. Bir gün, bilmem hangi Hollywood filmi seyrettikten sonra kalkıp "İran'a saldırın!" dediğinde yüzünün şeklini görmek lâzımdı. Sen bile "Bu kadar da ahmaklık olmaz!" diye adamı zor ikna ettin.

Hadi onun ahmaklığı aşikâr idi. Ya senin ahmaklığına ne demek lâzım. Zira hem kendini tanrı yerine koyacak kadar büyük bir kibre sahipsin, hem de Hazret-i Allah'ın ahir zamandaki karanlık günlerde geleceğini muştuladığı "Mesih" in askeri olduğunu iddia ediyorsun. Bu kibrinle bu küfrünle sen ancak "Deccal" in askeri olabilirsin.

Kendine yeni bir maske, yeni bir "Kunte Kinte" bulmakla tekrar sinsilikten medet umuyorsun. Burnun sürtülüp duruyor, ancak akıllanmıyorsun. Ortalığı yakıp yıkmaya hazırlanıyorsun. Sadece öldürmekle kalmıyorsun, insanları, milletleri yoldan çıkartmaya; ahlâksızlığa, kültürsüzlüğe, dinsizliğe düşürmeye, fitne-fesat çıkartmaya çalışıyorsun. Şeytan da aynı şeyi yapmaya çalışıyor. Kendi halkını bile itiraz etmesin diye cahil-cühela bırakıyorsun. Üstelik bir de kendini tanrının askeri diye yutturmaya çalışıyorsun.

Merak etme bu zulmünün hiçbirisi yanına kâr kalmayacak. Ahiretten nasibin yok, çok geçmez dünyanı da kaybedersin."

[| Hakikat'te Bu Ay | Diğer Sayılar | Ana Sayfa |](#)



TARİHTEN SAYFALAR

Osmanlı Pâdişahları'nın "Haksız Vergi" Konusundaki Hassâsiyeti

Günümüzde yerli-yersiz her şeyden vergi alındığı, neden ve niçin tahsil edildiği belli olmayan vergiler yüzünden halkın günlük geçimini bile sağlamakta zorlandığı herkesçe bilinmektedir. Sudan

bahânelerle her şeye bir kılıf uydurulup üzerine vergi konulduğu, neredeyse nefes alıp-vermenin bile vergiye tâbî tutulduğu böyle bir zamanda, ister-istememez: "Acabâ eskiden durum nasıldı?" sorusu akla gelmektedir.

Osmanlı kaynaklarında karşımıza çıkan, bu soruya en güzel cevâbı vereceğini umduğumuz aşağıdaki örnekler, geçmişle bugün arasında nasıl bir uçurum bulunduğunu göstermeye yetecektir!..

Osman Gâzî'nin, "Bâc" Alınmasını Teklif Eden Germiyan'lıya Tavrı:

Osmanlı Devleti zamânında şimdiki gibi "halkı soyup soğana çevirmek" anlamına gelmeyen "vergi", daha kuruluş yıllarından itibaren Osmanlı pâdişahlarının en çok dikkat ettikleri ve hassâsiyet gösterdikleri meselelerden birisi olmuştu. Onlar kendilerine emânet bildikleri halkın malına ve metâ'ına haksız yere el uzatmak, sudan bahânelerle elinden kapmaya ve çarpmaya kalkışmak şöyle dursun; devlet tarafından verilen herhangi bir hakkın geri alınmaması, lâıyk-ı veçhile korunması yönünde azâmî gayret sarfetmişler, bu hususta alınması gereken her türlü tedbiri hakkıyla almaya özen göstermişlerdi.

Nitekim Osmanlı Devleti'nin kurucusu olan Osman Gâzî, pazar esnafından ve tüccardan, sattıkları mala karşılık "Bâc" alınmasını teklif eden bir kişiyi şiddetle azarlamış, onun teklif ettiği bu verginin İslâm dîninin hükümlerine uyup uymadığını hemen sorgulamış; ne devlet hazînesine haram bir mal girmesine, ne de esnafın sudan bahânelerle sömürülmesine aslâ göz yummamıştı!..

Âşık Paşa-zâde, Neşrî ve Kemâl Paşa-zâde'nin ortak rivâyetine göre; "hutbe ve sikke 'Osmân Gâzî adına mukarrer olub kâdî ve su-bâşı dikildi"ğinde,⁽¹⁾ "Osmân Beg Eski-şehir'de 'âdet üzerine bâzâr turğurub, ol diyârı 'imâret itmege" gayret etmişti.⁽²⁾ Tam bu sırada "Germiyân vilâyetinden bir kişi" çıkageldi; "Bu bâzârûñ bâcını baña satuñ!" dedi.⁽³⁾ Oradakiler cevap vermekten sakınıp, gelen kişiye: "Hân'a var! didiler. Ol kişi Hân'a vardı, sözünü söyledi";⁽⁴⁾ Osman Gâzî ona: "Bâc ne olur?" diyû sordu, aslın teftîş itdi.⁽⁵⁾ O kişi: "Bâzâra her kim yük getürse ândan akça alayın!" cevâbını verince, Osman Gâzî birdenbire hiddetlenerek: "Bre kişi! Bu bâzâra gelenlerde alimuñ-mı var ki bunlardan akça alursın?" dedi;⁽⁶⁾ "Halk bâzâra gelmekle beglere borclımı olurlar? Bu ne garâmetdür!" diyû çok kelimât itdi.⁽⁷⁾ O kişi pâdişâhın gazaplandığını görünce: "Bu 'âdetdür! Her vilâyetde vardur ki, pâdişâh-içün her yükden akça alurlar!" karşılığını verdi;⁽⁸⁾ bunun üzerine Osman Gâzî, bu verginin İslâm ahkâmına uyup uymadığını sorgulayarak, o kişiye: "Bu Tañrı buyruğı ve Peygamber kavli midür, yoksa bunı her ilüñ pâdişâhı kendümi ihdâs ider?" diye sordu.⁽⁹⁾ O kişi: "Töredür Hân'um, ezelden kalmışdur!" cevâbını verince, Osman Gâzî büsbütün gazâba gelip: "Bir kişi kim kendü kazana gayrınıñ mı olur? Kendünüñ mülki olur! Ben ânuñ mâlında ne kodum ki: 'Baña akça vir!' diyem? Bre kişi! Var git, ayruk bu sözi baña söyleme kim saña ziyânum deger!" diyerek adamı tehdit etti;⁽¹⁰⁾ "ol kişiye hışm itdi: 'Beni zulme terğîb idersün!' diyû te'dîb itmek istedi. Yanında bulunanlardan ba'zı"ları⁽¹¹⁾ bu durumu görünce: "İy-hân! Size dahi gerekmezse bu bâzârı bekleyenlere, âdetdür kim bir nesnecük virürler, tâ ki bunlarûñ emekleri âyi' olmaya!" diyerek⁽¹²⁾ pâdişâha işin aslını izâh etti.

Ünlü Osmanlı müverrihi Kemâl Paşa-zâde, Osman Gâzî'nin dînin emrilerine karşı gösterdiği eşsiz hassâsiyeti şu mısralarında ifâde etmektedir:

"Şerî'at ne buyurırsa ânî iderdi

Bilince tereddüdsüz, ânı iderdi

Ânı kim, Hüda vir[me]di izn âña

Kimüñ cânı vârdı yanında aña?..⁽¹³⁾

Osman Gâzî akçenin zulmen değil, pazar bekçilerine verilmek üzere alındığını anlayınca: "'Çün-ki eyle dirsiz, her kişi ki bir yüki sata, iki akça virsün, eger satmaya, hiç nesne virmesün. Ve dahî her kime ki bir tîmâr virem, ânuñ elinden ol tîmârı bilâ-sebeeb (sebepsiz yere) almayalar! Ol-kişi ölicecek oğluna

virsünler, eger oğlan kiçürek (küçük) olursa hizmet-kârları sefer vaktında sefere varalar, tâ oğlan sefere varınca[ya dek]." cevâbını verdi ve: "Eger bu kânûnı her kim bozsa, ya benüm neslüme gayrı kânûn öğretse, Allâh-u Teâlâ ânuñ dînin ve dünyâsın bozsun!" diye bedduâ etti.⁽¹⁴⁾

Sözün özü; beyler ancak bu şekilde "'Osmân Beg'i râzî itdiler ki, bâzâr ehline bâc salına; satılmayan yüke ta'arruz olunmaya, satılan yükden ikişer akça alına."⁽¹⁵⁾ O güne kadar "'Osmân Beg bâc n'olur bilmezdi, âdın eşitmiş degüldi; emâret bid'atlerinden dahî bir iş itmiş degül-idi."⁽¹⁶⁾ Bu nedenledir ki, önce "Bâc"ın İlâhî ahkâma uygun olup-olmadığını sordu; bu verginin tahsil edilmesine de ancak, beylerinden hangi sebeple alındığını öğrendince râzî oldu!..

Sultan II. Murâd, Fazlullâh Paşa'yı Vezirlikten Niçin Azletmişti?

Sultan II. Murâd devrini görmüş olan ünlü Osmanlı târihçisi Âşık Paşa-zâde'nin "**Tevârîh-i Âl-i 'Osmân**" adlı eserinde bildirdiğine göre; Murâd Hân'ın pâdişahlığı zamânında "'Acem vilâyetinden bir hekim" gelmişti, adına "'Fazlu'llâh' dirler idi. Pâdişâha tekarrüb kesb itmek (yakınlık kazanmak) ile âhir (sonunda) vezir oldı. Fazlu'llâh gördi kim, pâdişâhuñ gâh gâh helâl mâla ihtiyâcı olur", bir gün pâdişâha: "Devletlü Sultân'um! Pâdişâhlara hazîne gerekdür. Eger Sultân'um buyurur ise hazîne cem' ideyin!" dedi⁽¹⁷⁾ Pâdişâh vezirden bu sözü işitince, bu hazîneyi nereden toplayacağını merâk ederek: "Nice cem' idersün?" diye sordu, Paşa ise: "Bu vilâyetüñ halkuñda mübâlâğa (çokça) mâl vardur, pâdişâhlara gâh gâh bir sûret kurub câyizdür!" karşılığını verdi.⁽¹⁸⁾

Fazlullah Paşa'nın bu garip teklifini işiten "Sultân Murâd Gâzî" o anda gazâba gelerek: "Hay Fazlu'llâh! Bu söz ne sözdür ki söylersün? Bizüm vilâyetümüzde üç helâl lokma vardur, gayrı vilâyetde ol yokdur! Biri ma'denler, biri dahî kâfirden alınan harâc, biri dahî gazâdan hâsıl olan mâldur. Ve hem bu bizüm leşkerümüz (askerimiz) gâzîler leşkeridür, imdi bunlara helâl lokma gerekdür! Şol pâdişâh kim leşkerüñe harâm lokma yidürür, o leşker harâmî olur! Harâmîñ hód sebâtı olmaz, hâli ne'ydügi ma'lûmdur!" cevâbını verdi.⁽¹⁹⁾

Devlet hazînesini doldurmak için herhangi bir sebebe istinad etmeksizin halkın malına göz diktiği, üstelik mârifet yaptığını zannederek kendisini buna teşvik etmeye kalkıştığı için, Murad Hân "ol zamân Fazlu'llâh'ı azl itdi ve bir cevâb ile hor ve hakâret itdi. El-hâsıl, Fazlu'llâh Paşa'nuñ azline bu söz sebep oldı."⁽²⁰⁾ Hazînede ciddî sıkıntılar başgösterdiği hâlde, Murâd Hân halkın akçesine el sürmeyi ve onu askerine yedirmeyi bir türlü içine sindirememişti!..

III. Selim ve "Îrâd-ı Cedîd" Kânûnu:

Osmanlı Devleti'nin son dönemlerine doğru yaklaşıldığında, Devlet-i aliyye'yi Şer'î hükümlere göre yönetme gâyesi güden Sultan III. Selîm'in bâzı fermanlarında, savaş hâlindeki devletin boşalan hazînesini doldurmak için halktan alınan "**Îrâd-ı cedîd**" adlı verginin sūstimâle uğramaması ve yerine sağ-sâlim ulaşması konusundaki titizliğini gösteren ilginç satırlara rastlıyoruz.

Gayretkâr pâdişâh, küffârla mücâdele eden Türk askerinin masrafları dışında, başka bir yere harcanmasına aslâ müsaade etmediği bu vergiyi kendi şahsî menfaati doğrultusunda kullanmaya kalkışan bir kimseyi tespit ettiğinde, duyduğu öfkeyi vezîrine yazdığı "Hatt-ı hümâyûn"da şöyle dile getirmişti:

"Benüm vezîrüm,

Îrâd-ı cedîd kânûnuna İbrâhîm Efendi hiç dikkat eylemez imiş, mukâta'ât iltizâmından çok akçalar kazandığını tahkîk eyledüm. Zabt fermanlarını bir-iki sene evvel çıkarub, sarraflar elinde tolaşub, her fermâna yapışan birer mikdâr akça kaparak Îrâd-ı cedîd'üñ senevî biñ kisesi telef oluyor! Bu lâyıık-ı insâf mıdur? Biz ise devlete îrâd diyü 'ibâdullâhuñ (Allâh'ın kullarının) meékûlâtına (geçimliğine) bid'at ihdâsı ve fukarâya zulm eyliyoruz! Devletüñ îrâdını halk ekleyliyor (yiyor). Şu îrâd-ı cedîdüñ fi-mâ-ba'd

bir akçasını bir kimesneye kapdurmasun, vakitsiz fermân virmesün! Vakti geldükde kânûn üzre her hangi mültezeme virecegüni ve kaç guruşa iltizâm olunacak ise baña arz olınsun, bileyüm! Ve'l-hâsıl bir iltizâmdan ne bir akça kendüsi alsun ve ne bir kimseye aldursun; 'Hâtırı mer'î âdemdür!' dimesün! Ben İrâd-ı cedîd'e yüz kise ma'âş tahsîs eyledüm, ancak muhâfaza olınsun içün. Yohsa böyle yağma oldukdan soñra, muhkem tenbîh idesün, soñra infî'âl iderüm!..⁽²¹⁾

O başka çâresi olmadığı için, zarûret gereği alınan bu vergiyi bile "Allah'ın kullarının geçimliğine bid'at ihdâsı" ve "fukarâya zulüm" olarak görüyordu; yâni devletin ayakta durması için bu kadar gerekli olan bir vergiyi bile tahsil etmekten vicdânen rahatsızlık duyuyordu. Halkı sağmal koyun mesâbesinde görerek elinde-avucunda ne varsa almayı, "Devlet adına alıyorum!" diyerek kendi midesine tıkmayı aklının ucundan bile geçirmedığı gibi; buna tevessül edenleri şiddetle men' etmekten de geri kalmamış, dışinden-tırnağından artırdığını devlete veren fakirin ve vatanın muhâfazası için cepheye çarpişan askerin hakkını korumak için elinden gelen her şeyi yapmıştı!..

Sultan Selîm Hân'ın bu sözleri, Osmanlı pâdişahlarının halkın ve reâyânın hakkını nasıl bir titizlikle gözettiklerini tüm açıklığı ile gözler önüne serdiği gibi; o güzel hasletlerin bugüne zerresinin bile ulaşmadığını, o mümtaz ve müstesnâ şahsiyetler gittikten sonra kuzunun, resmen kurtların eline kaldığını açıkça ortaya koymaktadır.

(1) Mehmed Neşrî, "Kitâb-ı Cihân-nümâ", c. 1, s. 110. nşr.: F. R. Unat - M. Altay Köymen. TTK yayını, Ankara, 1949.

(2) İbn-i Kemâl (Kemâl Paşa-zâde), "Tevârih-i Âl-i 'Osmân", I. Defter, Millet Ktp. Ali Emîrî, Târih, nr.: 30, vr. 18^a.

(3) Neşrî, a.g.e., c. 1, s. 110; Âşık Paşa-zâde, "Tevârih-i Âl-i 'Osmân", s. 104. nşr.: H: N. Atsız, Türkiye Yayınevi, İstanbul, 1949.

(4) Âşık Paşa-zâde, a.g.e., s. 104.

(5) İbn-i Kemâl, a.g.e., vr. 18^a.

(6) Neşrî, a.g.e., c. 1, s. 110.

(7) İbn-i Kemâl, a.g.e., vr. 18^a.

(8-9) Neşrî, a.g.e., c. 1, s. 110.

(10) Âşık Paşa-zâde, a.g.e., s. 104.

(11) İbn-i Kemâl, a.g.e., vr. 18^a.

(12) Neşrî, a.g.e., c. 1, s. 110.

(13) İbn-i Kemâl, a.g.e., vr. 18^a.

(14) Neşrî, a.g.e., c. 1, s. 110, 112.

(15-16) İbn-i Kemâl, a.g.e., vr. 18^b, 18^a.

(17-18) Âşık Paşa-zâde, "Tevârih-i Âl-i 'Osmân", s. 232.

(19) Âşık Paşa-zâde, a.g.e., s. 232-233.

(20) Âşık Paşa-zâde, a.g.e., s. 233.

(21) BOA, III. Selim'in Hatt-ı Hümayûnları, s. 42, Hkm.: 10.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Beled Sûre-i Şerif'i (2)

Sarp Geçit:

"Geçen aydan kaldığımız yerden devam ediyoruz."

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Sarp geçidin ne olduğunu bilir misin?" (Beled: 12)

Allah-u Teâlâ bu sarp geçidin ne olduğunu sormakla engelin büyüklüğünü ve o engeli aşmanın güçlüğüne beyan buyurmuş oluyor.

"Köle azad etmektir." (Beled: 13)

Bakara sure-i şerif'inin 177. Âyet-i kerime'sinde de köle azad edenler övülmektedir.

Nitekim Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- Efendimiz'in, İslâmiyet'in ilk yıllarında köle satın alarak azad etmesi ile Allah-u Teâlâ'nın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın hoşnutluğunu kazanması malumdur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde; herhangi bir kimse köle azad ettiğinde Allah-u Teâlâ'nın, o kölenin her uzvuna karşılık o kimsenin bir uzvunu cehennemden koruyacağını beyan buyurmuştur. (Buhârî - Müslim)

Burada bir insan hürriyete kavuşturulmuş oluyor. İki türlü kölelik vardır; zâhiren kölelik, bâtinen kölelik. Bir köleyi azad etmekle, bir insan zâhiren bağdan kurtulmuş oluyor. Fakat nefsin köleliğinden bir kimseyi kurtarmak ise bundan çok daha mühimdir.

Cenâb-ı Hakk'ın lütuf hidayetini eren, hakikati bulan bir insanın; Hakk ve hakikatten gafil, ahiret yolculuğunu düşünmekten habersiz olanları ikaz edip uyandırmaya, kalplerini nurlandırmaya gayret etmesi lâzımdır.

Çünkü nefis iradeyi emer. Yuları bir kere taktı mı, bilse de bilmese de çeker götürür.

"Veya (kıtlık gibi) açlık duyulan bir günde yemek yedirmektir." (Beled: 14)

Böyle çetin bir açlık zamanında yemek yedirebilmek, bir can kurtarabilmek kadar büyük bir fedâkârlıktır ve imanın bir mihenk taşı gibidir.

"Hısım sayılan bir yetime." (Beled: 15)

Çünkü yetimler şefkat ve merhamete daha çok lâyıktır. Bunda da hâliyle nesep ve din yakınlığının tercih edilmesi gerekir.

"Yahut da yere serilmiş (bitkin, kimsesiz) bir yoksula." (Beled: 16)

Miskinler, günlük yiyecekleri olmayacak kadar aşırı derecede sıkıntı içinde bulunan, yoksul ve düşkün kimselerdir. Miskinlik, fakirlikten daha aşağı bir durumda olmak mânâsına gelir. Dışarıdan bakıldığı zaman da belli olan kişi demektir.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Onlar yüzсуу dökmediklerinden, durumlarını bilmeyen onları zengin sanır. Onları simâlarından tanırın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler." (Bakara: 273)

Nice yoksullar vardır ki zengin görünümündedirler, muhtaç durumda olduklarını gizlerler. Bunları tanımak müminlerin ferasetine bırakılmıştır.

İnsanla cennete varan yol üzerinde bulunan bu sarp geçit, ancak Allah-u Teâlâ'nın bahşedeceği imanla aşılabılır. Kullarına karşı engin merhamet sahibi olan Allah-u Teâlâ bu geçiti katetme yolunu da göstermiş oluyor.

Kişinin bu sarp geçidi geçmesi, yokuşu aşması için Allah yolunda cömertlik yapması, bu uğurda gayret sarfetmesi; köle azad etmesi, önce akrabasından başlamak üzere kıtlık zamanlarında yetimleri doyurması veya hiçbir azık bulamayan düşkün kimselere ihsanda bulunması gerekmektedir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ey Ebu Zerr! Gemiye yenile, çünkü deniz derindir. Tekmil azığınızı al, çünkü sefer uzaktır.

Yükünü hafiflet, çünkü dağlar arasındaki yol sarp ve meşakkatlidir.

Amelini hâlis kıl, çünkü iyiyi kötüden ayırt eden Allah her şeyi, her yapılanı görür." (İbn-i Hâcer, Münebbihât)

.

Allah-u Teâlâ daha sonra bu sarp geçidi aşmada imanın en büyük âmil olduğunu, müminlerin birbirlerine Allah yolundaki zahmet ve güçlüklerle tahammül etmeleri için sabrı tavsiye etmelerini, mahlûkata merhamet hususunda birbirlerine tavsiyede bulunmalarını beyan buyuruyor:

"Sonra iman edenlerden olmak; birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden, merhametlilerden olmayı tavsiye edenlerden olmaktır." (Beled: 17)

Sabır mücadele ile nefsin arzu ve lezzetlerine muhalefet etmek, Hakk'ın arzu ve isteklerini yapmakta azim ve sebat göstermek, ibtilâlar karşısında kurtuluşu Allah-u Teâlâ'dan beklemek demektir.

İslâm ahlâkının şâhikalarından birisi de sabırdır. Kur'an-ı kerim'de takriben yetmiş yerde sabırdan bahsedilmiş, sabırla süslenenler meth-ü senâ edilmiştir. Allah-u Teâlâ kendisine ümit ve samimiyetle yönelen, arz-ı hâl eden kullarını sever ve merhamet eder, onlara yardım ederek derecelerini yükseltir. Ücret ve mükâfat alan herkesin mükâfatı sınırlı olacağı halde, sabredenlerin ecri sınırsız ve hesapsız olur. İmanın aslı sabırdır. İmandan sonra takip edilecek yolun başı sabırdır, iman yolunun başlangıcından itibaren sabır imtihanı başlar. Ahlâkın da, ilmin de, amelin de başı sabırdır. Nefis terbiyesinin en mühim bir merhalesidir, insanın saâdet sırrıdır. İmtihan sabırla verilir, ibtilâlar sabır sayesinde küçülür. Sabır bütün hayırların başı ve anahtarıdır, cennet hazinelerinden bir hazinedir. Mümin sabrı nispetinde derece alır ve terakki eder. Rızâ makamına sabırla kavuşulur, kalp de sâfileşir.

Sabır bu derece önemli olduğu gibi, mümin kardeşlerine sabrı ve merhameti tavsiye etmek de o kadar önemlidir.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de müminlere duâlarında şöyle söylemeleri beyan buyurulmaktadır:

"De ki: Ey Rabb'im! Bağışla, merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın." (Müminûn: 118)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in müslümanlar arasında en çok yerleştirmeye çalıştığı ve üzerinde durduğu yüksek ahlâkî meziyet, hiç şüphesiz ki merhamettir.

Bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"İnsanlara merhamet etmeyenlere Allah merhamet buyurmaz." (Buhârî)

Merhamet, acıyıp esirgemek demektir. Büyüklere hürmet, küçüklere şefkat ve merhamet göstermek, emsallere karşı da müsamahalı davranmak dinimizin üzerinde durduğu ahlâkî faziletlerdendir.

Müslümanların herhangi bir işe başlamak istemeleri hâlinde ilk önce "**Besmele-i şerif**" ile, yani Allah-u Teâlâ'nın sonsuz merhamet sahibi olduğunu bildiren "**Rahman**" ve "**Rahîm**" ism-i şerif'leri ile başlamaları emredilmiştir. Her şey ilâhî rahmetin bir tecellîsidir.

Bu Âyet-i kerime'lerde yapılan iyiliklerin, amel ve ibadetlerin ancak imanla birlikte yapıldığı takdirde menfaat vereceği belirtilmektedir.

"İşte bunlar, sağ tarafta yerlerini alan sağın adamlarıdır." (Beled: 18)

Kitapları sağ tarafından verilecek olan Ashâb-ı yemin, amel-i sâlih işlemekte en ileri giden, hem kendilerine hem de başkalarına huzur ve menfaat veren uğurlu kimselerdir.

Allah-u Teâlâ itaatkârlarla isyankârların durumlarını birlikte açıklamış, bahtiyarlarla bedbahtların arasındaki farkı beşeriyete duyurmuştur.

"Âyetlerimizi inkâr edenler ise; işte onlar, sol tarafta yerlerini alan solun adamlarıdır." (Beled: 19)

Kitapları sol tarafından verilecek olan uğursuz Ashâb-ı şimal ise, küfür ve isyanda en ileri giden, hem kendilerine hem başkalarına uğursuzluk veren kimselerdir.

"Ve üzerlerine kapıları kapanmış bir ateş vardır." (Beled: 20)

Cehennem kapıları bir daha açılmamak üzere sımsıkı kapatıldığı için, artık kaçıp kurtulmaları mümkün değildir. Hiçbir baca ve delik yoktur ki, oradan kendilerini rahatlatacak bir serinleme gelsin. O ateşin içinde sonsuza kadar azaplarla başbaşa kalacaklardır.

Çocuklarımızın "Kendi Yeteneklerini" Tanımalarına Yardımcı Olalım!

Hazret-i Allah her insanı ayrı bir fitrat üzere yaratmıştır. Her insanın nasıl ki siması sesi farklı farklı ise, huy ve özellikleri de farklıdır. Birden fazla çocuğu olanlar bunu birebir müşahede ediyorlar zaten. Aynı anne-babadan olan her bir çocuk bile ayrı bir yaratılışa sahip.

Bize düşen çocuklarımızın manevî eğitimi yanında kendi fitratlarına uygun kanallardaki becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmaktır. Özellikle meslek seçiminde bu husus önem arzeder.

Ne yazık ki çocuklarımıza bilinçli bir bilimsel yönlendirme yapılmadığından, olumsuz yönde etkileniyorlar. Medya ise zaten sürekli olumsuz yönde etki ediyor, çocuklarımıza kötü örnek oluyor. Çocukların çoğu futbolcu, şarkıcı veya film yıldızı olmak istiyor. Eğitimimiz ise dersi sevmekten, araştırmaktan, uygulamaktan yana değil de, iyi not almaktan sınavı geçmekten yana tavır koyuyor. Sanki "İşimiz köprüyü gecene kadar!" gibi davranıyoruz.

Hiçbir çocuğumuz ve gencimiz bilgisayar oyunları için ayırdığı zamanı, kendi üzerindeki nimetleri tanımak yani becerilerini keşfetmek ve geliştirmek için harcamıyor. Dolayısı ile kendi becerilerinden bihaber, çekingen, tepkisiz, güven duygusundan yoksun, beynini zorlamayan, kendi çıkarlarını düşünen, tembel bir nesil geliyor. Bu da doğal olarak "toplumsal başarısızlık" olarak karşımıza çıkıyor. Dolayısı ile ülkemizi, alt yapısı zayıf ve dışa bağımlı yapıyor. Oysaki bizim "ilim ve irfan" yolunda örnek alacağımız ilerlemede çok azimli atalarımız var. Ebeveynler olarak genç nesillerimizin yeteneklerini geliştirmelerine önyak ve yardımcı olmalıyız. Çünkü Hz. Allah da verdiği nimeti kulunun üzerinde görmek ister. Yani verdiği nimetin kendi yolunda kullanılmasını ister.

Ebeveynler olarak bu konuda neler yapabiliriz?

- Her işte olduğu gibi bu konuda da işe "dua" ile başlamak gerekir; çocuklarımız için "Dinine, vatanına, milletine hayırlı evlat "olması için dua etmeliyiz.

- Aile içi sohbetlerde Müslüman bilim adamlarından örnekler vererek çocuğumuzdaki ilme olan merakı uyandırabiliriz.

- Bu konuda yapabileceğimiz en kolay şey: Çocuğumuzun çocukluk fitratına yani araştırma ve sorgulamalarına kulak vermektir. Çocuklar belli bir yaşta çok meraklı ve sorgulayıcıdır. Ebeveynler olarak bizler çocuklarımızın sorularına aydınlatıcı ve yeterli cevap vermeye çalışmalıyız.

Örneğin: "Gökyüzü neden mavi, dağlar nasıl oluşmuştur?" sorusuna iki tür cevap verme seçeneği vardır: Ya çocuğa "bu hep böyle olmuştur" deyip sorgulamaktan uzaklaştırmak ya da ona bu konuda bilimsel açıklama yaparak haz duymalarını sağlamak.

- Birçok anne okula giden çocuğuna "Bugün okulda ne öğrendin?" diye sorar. Oysaki "bugün öğretmenine anlamadığın bir şeyi sordun mu?" diye sorarak onları daha çok sorgulama yönünde teşvik etmiş oluruz. Unutmayalım bir insanın zekâsı, vereceği cevaplardan değil, asıl soracağı sorulardan anlaşılır.

- Her gün, bir şeyler öğrenmek için fırsatlarla doludur. Örneğin: Kek yapmak, ekmek kesmek, çiçek sulamak bunlar arasındadır.

Ebeveynler olarak, çocuklarımızın her türlü öğrenme arzusuna sabırla yaklaşmamız gerek.

- Meselâ bir ay boyunca "ay"ı gözleyerek, değişikliklerini kaydedip, her gün resmini çizebiliriz. Eğer eğitici ve öğretici olmak istiyorsak, basit bir yağmur bile bir araç olabilir. Unutmayalım yeni öğretiler yeni soruları beraberinde getirecektir.

- Çocukların yapacağı faaliyetleri kendilerinin seçmesne imkân sağlamalıdır. Çünkü kendi seçtikleri faaliyetleri daha isteyerek ve severek yapacağından daha çok şey öğrenecektir.

- Anne-baba olarak çocukların ilgi alanlarını keşfetmeye çalışmalıyız. Bunun için de çocuklarımıza "soru sormak" yerine, onları bolca "dinlemeliyiz". Çeşitli olguları tanımlamaları ve bunlar hakkındaki fikirlerini söylemeleri konusunda onları yönlendirmek, bilgi düzeylerini öğrenmemizi sağlar. Bu yolla çocuğumuzun ilgi alanlarını saptayabiliriz.

Buna göre, çocuklara uygun ilgi ve uğraşılara yönlendirebiliriz.

- Psikolojisine uygun oyuncaklar seçilmelidir. Böylece çocuğumuz eğitici düzeyde oyun oynamış olur ve aynı zamanda zekâsını geliştirmiş olur.

Örneğin: 8 yaşındaki bir kız çocuğuna "peçete koleksiyonu" çok ilginç gelebilir ama o yaştaki erkek çocuğuna "değişik taş" toplamak daha ilginç gelebilir.

Unutmamalıdır ki geleceğin sağlıklı ve kuvvetli nesilleri, onlara çok küçük yaşlarda "akıllı ve bilinçli" hizmet götürmekle olur.